

Giới thiệu Tự Nhiên! Nàng Chạy Không Thoát Đâu

Thể loại: Xuyên không

Số chương : 3000 chapter

Nữ chính là một người tài sắc vẹn toàn, xuất chúng hơn người.

"Nàng luận thiên phú thì xếp vào hàng nghịch thiên,

Luận nhan sắc, nàng xếp thứ hai không ai xếp thứ nhất,

Luận thủ đoạn thì gian xảo,

Luận độ sắc bén lời nói như dao của nàng thì thiên hạ đệ nhất,

Nàng vô tình,

Nàng vô tâm,

Nhưng thế thì sao,

Ta chính là yêu nàng,

Tự nhiên, nàng chạy không thoát đâu."

Bạn đang đọc truyện *Tự Nhiên! Nàng Chạy Không Thoát Đâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Nguyệt Dạ Lam Chi

Khu vực Băng Loan Cốc:

Trong cốc rừng núi rậm rạp, địa hình hiểm trở. Đến giữ vị trí trung tâm cốc có một hang động, tại đây từng bang phái tập hợp lại một chỗ.

Đội một lúc lâu, một người NPC xuất hiện giữa không trung, vật áo màu vàng nhạt lấp lánh chói sáng....:

"- Nhiệm vụ bang hội nửa năm một lần sắp bắt đầu mời các vị huynh đệ nghe rõ nhiệm vụ giao: Giết thần thú Băng Loan Phượng điêu thánh cấp ngũ giai pháp hệ băng... lấy hạch thần thú.. người nào có thể mang hạch thú về bang coi như chiến thắng. Phần thưởng như sau: người mang hạch thú về thưởng hai trăm vạn ngân tệ, một lọ thiên phẩm Dưỡng Linh Đan công thêm hạch thú Băng Loan Phượng Điểu, bang phái có được hạch thần thú thưởng mỗi thành viên một vạn ngân tệ, một viên Linh Thú Đan. Thời gian đã bắt đầu xin mời các bang chủ, bang phó, tả hữu hộ pháp xác nhận nhiệm vụ."

Nam nhân tướng mạo anh tuấn, ôn hòa nói:

"- Hữu hộ pháp Tử Đan bang Huyết Vương Xác nhận."

Nam nhân vừa nói xong, cả không gian bỗng xì xào bàn tán sôi nổi.

"- Hắn có phải điên rồi không. Chẳng qua chỉ là Hữu hộ pháp thôi, lại dám nói trên cả bang chủ.. không biết Quân Ly đại thần nghĩ gì nữa." Nữ tử chanh chua nói ghen tức tột cùng.

"- Cô không biết sao. Hôm nay, cả Quân Ly đại thần và Lam Chi mị giả top một không đến dĩ nhiên là hữu hộ pháp nói thay rồi." Nam nhân khác giải thích.

"- Vậy tại sao hai người đó lại không tới... nhiệm vụ quan trọng như vậy không phải định cho mấy đám trẻ con miệng còn hôi sữa lên đánh đấy chứ... Thật là khinh thường chúng ta quá..." Nữ nhân bức xúc nói.

"- Ta cũng không biết, nhưng theo ta thấy người bang Huyết Vương không dễ chọc đâu.. sau này cô ăn nói cẩn thận. Không chọc giận đến hai boss của bang ấy.. coi như đời cô xong." Nam nhân chắc chắn khẳng định.

"- Được ta biết rồi.. đa tạ nhắc nhở".

- " Quân ly bang chủ và Lam Chi bang phó hiện tại không đến sao. Mà lại để Tử Đan Hữu hộ dẫn bang tự đảm nhiệm vụ." Lời nói như thanh âm gió du dương, hài hòa mà êm tai.

Nam tử nói xong liền cười nhẹ... làm điên đảo bao nhiêu trái tim của các thiếu nữ. Lời nói của hắn thoát nghe thì như lời hỏi han ân tình, nhưng thực chất là nhằm nói bang Hồ Nguyệt coi thường các môn phái khác không đánh để bọn họ cùng đánh.

Tử Đan chỉ cười nhẹ, điệu cười này không ôn nhu mà giống như gian xảo.. Tử Đan lên tiếng nhu hòa mà đáp lại:

- " Khương Lâm các bang chủ nghĩ nhiều rồi.. Bang chủ và phó bang chủ của bốn bang có việc. lát sẽ cùng..... mọi người..tác chiến. Khương Lâm bang chủ mau xác nhận tránh để khi bọn họ tới lại..... không vui".

Mọi người nghe xong không hiểu, nhưng người thông minh một chút sẽ hiểu được dụng ý trong đó...Đây là muốn nói tuy Quân Ly và Lam Chi không thêm đến. nhưng nếu người trong bang Huyết Vương. bị ức hiếp bọn sẽ sẽ ra mặt.....mà " tác chiến" với kẻ đó....tuyệt không lưu tình. Nghe lời này nụ cười ôn hòa của hắn ngay lập tức bị dập tắt. Hắn tự hỏi.. không phải đã nhận được tin Quân Ly - Lam Chi hai đại ma thần này nhiệm vụ bang năm nay sẽ không tham gia sao, Tử Đan người lại ngang nhiên uy hiếp ta..... thật làm người ta tức giận.Lời này của hắn là có ý gì. Nhưng Khương Lâm cũng không nghĩ nhiều..... việc quan trọng trước mắt là mau chóng đoạt hạch thủ về tay..:

- "Khương Lâm bang chủ bang Hồ Nguyệt, xác nhận."

Rồi mọi bang phái cũng lần lượt xác nhận nhiệm vụ.

Hệ Thống thông báo: " Đã xác nhận hết hiện giờ mời các vị huynh đệ vào hang động."

Hang động mở cửa, gần chục đoàn người đi vào bên trong. Bỗng một tiếng kêu lớn vang lên:

- " Grào..... ". Tiếng kêu dung cả động, đã có những tảng đá lớn rơi xuống và vào đoàn người..... khiến tử vong. Một số đá lấp chặn đường đi.... nên chỉ còn lại hai đoàn người là bang Hồ Nguyệt và Huyết Vương.

Hệ Thống nhắc nhở: " Những người chết.. hoặc bị chặn không đi được xin mời ra khỏi phó bang."

Bọn họ chỉ đành ra ngoài than số bất công, chứ có thể làm gì.... Vốn dĩ muốn nhân cơ hội, hai đại ma thần không tranh mà dành lấy vinh quang cho bang..... nhưng quả thực trời không chiều lòng người....

Trong động, khí tức vô cùng mạnh mẽ chấn áp bốn phương....Bọn họ, đã tiến về sâu bên trong động. Bỗng, một đạo ánh sáng màu xanh trời xuất ra.... khiến bọn họ phải lùi về phía sau.

- " Mọi người cẩn thận..... Phượng Điều thức dậy mau thi triển kỹ năng chuẩn bị ứng chuẩn." Tử Đan nói gấp rút, có chút khẩn trương.

Nói xong, Tử Đan đã lấy ra xạ tiễn. Mỗi người khác bắt đầu lấy binh khí ra.... riêng phủ chú pháp sư kết ra chú thuật bao trọn đoàn người. Băng Loan Phượng điều tới, nó một thân lấp lánh pha lê... lông trắng buốt toát ra khí hàn lạnh giá..... đại đại số những người thuộc hệ hỏa từ trung cấp ngũ giai trở xuống đều đã tê liệt tứ chi không di chuyển được như khối băng bất động.

Phượng điều uy thấp.... nó bay về phía có người.... từng miếng băng hình thoi bay thẳng đến Tử Đan bọn họ.

Tử Đan giương cung..... một ám tiễn hỏa thuộc thánh hình thành đầu nhọn hình long....ngắm hẳn Phượng điều mà bắn. Trên không trung một tiễn.. thân hai... hai tiễn thành bốn... cứ thế gấp đôi.. gấp đôi mà lao thẳng đến băng thoi.....

- " Đoàn.....". Tiếng nổ vang lên... đá trong hang rơi xuống từng tảng đá lớn rơi xuống.

- " Triệu hồi cao cấp linh sủng mộng yểm ". Một con hươu với hai sừng sánh như tinh tú xuất hiện.

- " Tiểu yểm..... thu đá.....". Mộng yểm ngoan ngoãn gập đầu. Nó mở không gian.... từng viên đá chui vào không gian.....

- " Triệu hồi cao cấp cây tương lộ" Một cây án xanh đậm xuất hiện, nó nhanh nhẩu nắm bắt tình hình không đòi chủ ra lệnh liền dùng những cây quần đá ném đi chỗ khác.

Cứ như thế linh sủng... cao cấp ngũ giai.... tứ giai... tam giai đều xuất hiện.... Nhanh chóng giả quyết hết những tảng đá.

Phượng điều..... phía trên có tiễn lửa mưa tuôn, phía dưới bị kiếm đao bổ trận giam cầm..... những ngọn lửa đốt thân hình nó....." Grào...." đó đau thét dữ dội.....

Bỗng nó vẩy đôi cánh bị lửa đốt... phá tan trận pháp giam cầm nó... một mạch bay thẳng lên đầu hang động.

- " Đrộp....." Hang động thoáng chốc bị phá tan.....

Chỉ thấy Băng loan Phượng điều bay lên trời kêu lên một tiếng đau đớn rồi tan biến thành từng bông tuyết nhỏ rơi trên không trung. Trong màn tuyết trắng phủ kín ấy, một án sáng xanh trời tinh khiết.... tỏa ra linh khí cực nồng.... một mình đơn lẻ... một mình nằm im trên không trung. Khi mọi người ở ngoài động nhìn ngơ ngác....

- "Hạch thần thú..... ta lấy ". Một nữ tử đứng bên cạnh Tử Đan nói. Nàng bay thẳng lên trên nóc hang bị Phượng điều phá..

Nàng bay đến nơi ánh sáng tinh khiết nhất... vươn tay..... cầm lấy.... Lúc nụ cười nàng chưa được cất lên thì.

- "Đoàng....". Một luồng khí tím nhạt hướng thẳng đến phía sau nàng..... Bất ngờ nàng vô tình thả Hạch thú ra, ngã xuống.....

- "Đa tạ.... Uyển Nhi cô nương khoảng đây tặng Hạch thú..." Một đạo âm thanh vang lên từ phía trên nàng..... nàng nhìn rõ hân.

Nàng... án mắt phần nộ mà nhìn hân - Khương Lâm. Bỗng, một con Kì Lân từ đâu bay tới đỡ lấy nàng.... đặt nàng ngồi lên lưng nó. Xuống mặt đất nó vẫn đứng yên..... mặc cho nàng ngồi lên lưng nó. Sự việc diễn ra quá nhanh, đám người trong hang động cũng thất thần giờ mới ra khỏi động.

- "Thiên...a Thần thú..... là thần thú Kì Lân của Lam chi các hạ.....". Một nam nhân thất thanh nói với giọng ngưỡng mộ.

Mọi người nghe xong liền sợ hãi..... nếu linh sủng của nàng ở đây thì.... thì nàng ắt hẳn cũng ở đây...

Khương Lâm nghe vậy mặt tái nhợt... vội vàng hạ xuống mặt đất. Hân không hề nghĩ tới việc này, vừa nãy hân đơn giản nghĩ nhất định phải có được Hạch thú. để nâng cao bản thân. Hân hiện giờ, trên trán mồ hôi chảy ròng ròng....hân lo sợ

Trên không một thân hình người thiếu nữ xuất hiện, khuôn mặt nàng ngũ quan tinh xảo nhất là đôi mắt lạnh nhạt vô tình trong sáng cao quý.Y phục nàng trắng toát.... để lộ đường con hoàn hảo trên y phục tung bay có thêu vài bông hoa bị ngạn đỏ thắm..... Tuyệt vời... người thiếu nữ như bông hoa vạt áo tung bay, tóc đen phất phới rực rỡ lung linh khoe sắc. Nàng nhẹ nhàng dùng chân đáp xuống mặt đất.... nàng bước đến Thần thú Kì Lân:

- " Reng.. Reng.. reng" tiếng lục lạc kêu tà mị... không khó chịu ngược lại khiến người nghe mê mẩn đắm đuối mà ngắm nhìn.

Nàng đến cạnh Kì Lân. Ánh mắt sát thương nhìn co bạn thân của mình khoe miệng một đường huyết chảy dài, y phục ngày thường thướt tha giờ lại chật vật xơ xác. Nàng cầm lấy Uyển Nhi chuyển Linh khí của nàng cho Uyển Nhi.Nàng ngừng lại.... khuôn mặt lạnh băng bỗng chuyển động mắt nàng đỏ dần:

- " Uyển Nhi là chuyện gì, chẳng phải nói đi góp mặt thôi mà, sao đã hạ từ cao cấp ngũ giai xuống thành cao cấp nhất giai rồi".

Uyển Nhi xấu hổ là nàng gây phiền phức cho Lam chi rồi, nàng định nói nhưng một ngụm máu từ trong miệng nàng phun ra. Nàng ngất. Lam Chi thấy vậy liền lấy tay nàng bắt mạch, rồi lấy trong túi đồ một viên Dương Linh Đan. Nàng quay đầu lại nhìn đám người ở đây, mắt nàng đỏ lên long lanh..... đôi mắt ấy hiện lên một ngọn lửa cháy ầm ầm đầy sát khí. Nàng giờ đây như tu la giáng thế, đáng sợ vô cùng....:

- " Là.. kẻ...nào" ngữ điệu như muốn băm vằm kẻ đó ra làm tám khúc.

Mọi người lặng im, nàng uy nghiêm:

- " Bỏ tọa hồi lại lần cuối,.... là kẻ nào làm". Tay nàng đã tụ linh khí..... khí tức bức người đến run cả đầu gối.

Mọi người người nhìn về phía Khương Lâm. Nàng không phải kẻ mù cũng không phải kẻ ngốc, âm thanh lạnh nhạt cất lên:

- " Ngươi..... muốn chết".

Bạn đang đọc truyện *Tự Nhiên! Nàng Chạy Không Thoát Đâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 2: Nguyệt Dạ Lam Chi(2)

- " Ngươi..... muốn chết ". Âm thanh phát ra khí tức lạnh lẽo cô đọng. Uy thái vô cùng, ngay cả thần thú Kì Lân thường ngày gâng gãi với nàng cũng sợ hãi mà lùi ba bước.

Vừa ngút lời, nàng lập tức đem linh khí tụ lại trên lòng bàn tay. Bầu trời mưa tuyết trắng xóa..... bỗng chuyển màu tối mù mịt . Sấm chớp hiện lên một vùng....

- "Đoàng..... đoàng....." từng tia sấm tím tà mị đáng trên không trung. Những con thú trong rừng, những linh sủng đều sợ hãi mà vội vàng chui vào không gian thú của chủ nhân..Sấm liên tục kéo đến không ngừng.

Lam chi đậm bạc:

- " Bỏ tọa.... thành toàn cho.... ngươi"

Tay nàng hiện lên một cảm phiền. Ánh bạc khảm ngọc..... khác phượng hoàng tung cánh uy nghi diễm lệ. Nàng rút khoát:

- "Khóa..." Lập tức cầm phiến tách ra thành mười hai con dao sắc nhọn....lông vũ huy hoàng lao nhanh lên Khương Lâm.. Bao quanh hắn.... khiến hắn không tài nào chạy.....không tài nào động thủ.

- "Phong Quy Vân". Nàng vừa dứt câu trên không chín đạo thiên lôi tím sẫm ập tới trút xuống trên đầu khung lâm.

Hắn không chịu được lâu:

- "Phụt....." Một đạo huyết từ miệng hắn phun ra..... Bộ dạng hiện giờ của hắn hết sức thảm thê còn chật vật hơn cả Uyển Nhi lúc trước.

Hắn bị sét đánh..... còn bị cầm chế.....trấn giữ.... bị mười hai con dao sắc nhọn bay loạn xạ nhằm vào hắn mà đâm.. mà xé. Y phục thanh cao bạch trắn của hắn hiện giờ lem luốc.... có chỗ ngấm huyết đỏ thẫm một vùng.... chỗ bị rách..... chỗ bị thủng.

Mọi người đứng đó..... chứng kiến hết thảy quá trình..... xì xào bàn tán:

- "Không phải nói Khương Lâm bang chủ là thiên cấp tam giai sao. Lý nào một chiêu cũng đỡ không nổi". Nam nhân không hiểu mà thốt lên.

- "Người không biết sao... khoảng cách từ thiên cấp tam giai đến thánh cấp tứ giai khoảng cách xa vời lắm.....Huống chi..." Nam nhân bỗng chốc ngừng lại..

Một nữ tử nghe hồi lâu chen ngang:

- "Huống chi.. cái gì".

Nam nhân thở dài:

- "Huống chi..... lam chi các hạ nguyên là mị giả thánh cấp... luận về trầm mặc.... định thân.... về bùa chú..... cầm chế... căn bản dễ như trở bàn tay...."

- "Vậy có thể nói là, Khương Lâm bang chủ kia vì chúng cầm chế nên mới không tự linh đánh được....." Nữ tử nói.

- "Không sai.....người thấy mười hai cay đao hình lông vũ kia đang xếp thành hình ngũ hành chứ, đây chính là cầm chú chế ngự từ Nguyệt Dạ phiến....tiên phạm trần quý nhất khó kiếm nhất trong game..a.

Nam nhân khác... thở dài tiếc nuối:

- "Hazi!!!!..... có trách thì trách Khương Lâm kia chộc ai không chộc lại chộc đúng Nữ ma thần Lam Chi. Nàng ta có thù trả gáo mười lần.... thủ đoạn tàn bạo...âm hiểm Uyển Nhi lại là tỷ muội tốt của nàng ta....."

- "Hắn đã thương thì cũng thôi đi nhưng lại bị ối mà hấp thụ linh khí tu luyện của Uyển Nhi trường lão. Khiến Uyển Nhi trường lão từ cao cấp ngũ giai... tụt xuống thành cao cấp nhất giai. Người thử nghĩ xem Lam Chi phó bang chủ có thể nhắm mắt làm ngơ..... mà nếu nói Lam Chi nhắm mắt làm ngơ thì... bang chủ Hàn Quân Ly cũng sẽ ra tay âm độc hơn nhiều."

Mọi người đang hăng say bàn tán thì đột nhiên..... một cột trụ ánh sáng từ Khương Lâm hướng thẳng lên không....:

- "A.....aaaaaaaaaaaa"

[ken: bình luận cho ken.. để ken rút kinh nghiệm trong khi viết nhé..... tác phẩm đầu tay còn nhiều thiếu sót mong thông cảm ạ...=]

Bạn đang đọc truyện *Tự Nhiên! Nàng Chạy Không Thoát Dâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Nguyệt Dạ Lam Chi (3)

Tiếng hét vang lên.. chân động cả vùng. Trê không sấm sét bắt đầu giảm dần

Lam Chi lãnh khốc.....:

- "Thu..". Lập tức mười hai con dao đang xâu xé Khương Lâm bỗng ngừng lại... quay về hướng thẳng tới Lam Chi...Mười hai con dao hợp thành cầm phiến, ánh vàng lóng lánh.

Nàng đưa tay bắt lấy cầm phiến, uy nghi không chút biểu cảm....Chỉ khác một điểm chính là, trên cầm phiến linh khí dày đặc hơn rất nhiều....

Khuong Lâm được giải thoát khỏi cầm chế, hắn...ngã huych xuống mặt đất. May mắn thay, là hắn dùng đao chống xuống đất mới có thể không thể diện

mà ngã như một con chim gãy cánh.

"Thiên...a trở... trở lại thành sơ cấp nhất giai rồi " Nữ tử..thốt

"Chỉ một chiêu..a một chiêu..... thật là khiến người ta ghê sợ " Nam nhân lấp bắp kinh hãi nói

Một đám người xì xào bàn tán, chỉ chỉ trỏ trỏ mà dương ánh mắt nhìn...trong đó có kính trọng có ghen ghét.. có kiêng nể...có đổ kị....

Một nam nhân khoanh tay.... đứng lặng im.... mà đánh giá:

"Không hổ danh là nữ ma thần có thể sánh ngang cùng vs đại ma thần Quân Ly...Ta thấy nàng ta với đại ma thần đó là chỉ có ngang hàng chứ không phải thấp kém.."

Một nam nhân nghi hoặc....nghe ngấu đầu nhìn hần kính trọng hỏi:

"Sư phụ..... sao người lại nói như vậy....chẳng qua chỉ là hút linh khí thôi mà....há lại để cho sư phụ vào mắt...??"

Hần nhìn đệ tử ngốc của mình, hazi!!! tuổi trẻ mới chơi không biết cũng phải....:

"Chẳng qua chỉ là hút linh khí thôi mà" người thì biết cái gì nào....." Hần nghiêm nghị nhìn thẳng vào mắt đệ tử hần.

"Chứ không phải sao... hút linh khí.. chẳng phải sư phụ cũng hút được hay sao" Nam nhân không hiểu...cố cãi

"Phải.... ta có thể hút linh khí năng cao tuvi cùng giai cấp... Nhưng người có nhìn thấy ta mỗi lần hút đều bị trọng thương... phải dùng hết đan dược bổ trợ sinh khí để tránh phản phệ * không. Còn nàng ta -Lam Chi, người nhìn xem.. nàng ya chỉ dùng một chiêu đã hút được linh khí hơn nửa còn chẳng bị phản phệ ung dung như thường. Đáng nói hơn, chính là...sư phụ người mỗi lần tới đa hết sức cũng chỉ hút được tam giai thôi.. nhưng còn cái nữ ma đầu này một lần dùng ít nhất cũng hấp thu được ba cấp bậc.....Thực lực bức người như vậy..... không thể coi thường được người hiểu chưa". Hần ôn tồn giải thích

* Phản phệ: ở đây chỉ cần người chơi hút linh khí tu tiên của người khác lập tức sẽ bị linh khí của người đó đánh úp lại một nửa.

Nam nhân ngây ngốc nghe..... hần thật không biết ngoài sư phụ của hần ra trong game này thật có nhiều người mạnh mà...

Trong lúc đang xì xào.... thì một toán người đi đến.....Nam nhân mặc bộ Y phục xanh lá nhạt nhòa tươi trẻ khuôn mặt thanh tú..... đỡ Khuong Lâm chặt vật đứng dậy....

Khuong Lâm cả người... y phục huyết chảy từng giọt.. từng giọt thấm đẫm chỗ ngồi của hần. Hần được đỡ dậy..... liền nắm chặt lấy bàn tay, dùng hết sức mà đứng dậy.

Nam nhân dịu hần, mở túi lấy ra một viên đan dược màu nâu nhạt... linh khí nồng đậm:

"Bang chủ..... người dùng.." Ngần gọn..... nhưng không kém kính nể du dương...êm tai

Khuong Lâm đang yếu sức, người thấy linh khí liền tỉnh táo...cầm ngay đan dược mà trực tiếp nuốt.

"A.. là Sinh Cơ Đan...Đan dược chỉ có Y sư cao cấp tứ giai mới có thể luyện chế, hơn nửa dược liệu luyện chế vô cùng đắt đỏ....Không hổ là bang top 2 của game này cả bậc này Y sư cũng có thể chiêu mộ.

Nam nhân....giao cho một nữ tử dịu lấy Khuong Lâm

Hần... đi thẳng tới chỗ của Lam Chi... đứng đối diện với nàng tầm 40m. Hần đưa cặp mắt hung hung đỏ nhìn chăm chăm vào nàng...nén nhịn sự phẫn nộ của mình..... kính nói:

"Hôm nay bang chủ Hồ Nguyệt mạo phạm Uyển Nhi cô nương... Tại hạ Tạ Ngân xin thay mặt bang chủ gửi lời xin lỗi đối với Uyển Nhi cô nương....Kính mong Lam Chi các hạ bỏ qua cho..... thời gian không còn nhiều... tại hạ cùng với bốn bang xin phép...Cáo từ". Ngữ điệu mềm mỏng, lười lẽ nhượng bộ Tạ Ngân hần phải kìm nén khó khăn thế nào con bạo nộ của hần....Chẳng qua hần vì hoàn thành nhiệm vụ...vì hạch thủ Băng Loan Phương Điều mà thôi.. Hần đã định cho dù như nào cũng phi đoạt bằng được hạch thủ về bang...

Hần quay người bước đi định rời khỏi. Bỗng, một hàng cảm chế quanh cuộc ánh xanh xuất hiện. Tạ Ngân hần định đi nhưng, vừa bước đến gần cảm chế lập tức bị một luồng sức mạnh quý dị hút linh khí...khó khăn lắm mới có thể thoát khỏi sức hút của luồng sức mạnh đó.

"Muốn đi..... được thôi..... để lại hạch thủ..bốn tọa có thể tha cho các người.....cút"

Bạn đang đọc truyện *Tự Nhiên! Nàng Chạy Không Thoát Đâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Nguyệt Dạ Lam Chi (4)

Ngũ điệu dứt khoát, không dư tạp nhẹ nhàng mà lại mạnh mẽ.

Khương Lâm hung hăng quay mặt lại...mặt đối mặt với Lam Chi. Da mặt hắn run lên...dân giật, đôi mắt đỏ lên.... Hắn hét lớn:

"Nguyệt Dạ Lam Chi... Ngươi đừng ép người quá đáng."

Ây za... Nàng phi thường thưởng thức mỹ cảnh... a.Nhìn hắn bây giờ, nào còn là vị y sư cao cao tại thượng nữa, hắn giờ nhìn giống hệt như con nhím xù lông đang cố găm rú lên mà thôi.

Nàng cười nhạt:

"Hừm... Tạ Ngân,ngươi kêu bốn tọa. Có việc gì sao."

Nàng đây là muốn phui sạch sẽ hết toàn bộ... Nàng ta..nàng ta nói như hết thấy mọi việc không liên quan gì đến nàng....Thật là tức chết Tạ Ngân ta mà....

Tạ Ngân...hắn run run đưa ngón tay thon dài chỉ thẳng mặt nàng, mãi mới thốt lên một chữ:

"Ngươi....." Hắn không biết nói gì nữa...

Quả thật người sai đầu tiên là bang chủ hắn...Nhưng hắn cũng đã xin lỗi rồi càng huống chi bang chủ -Nghĩa huynh của hắn, hiện tại đã không còn là Bang chủ Hồ Nguyệt đình phong nữa rồi. Tất cả tuvi linh khí của Khương Lâm đều bị Lam Chi nữ nhân này hút hết vào cảm phiền... Điều đó còn chưa đủ hay sao...

Lam Chi nàng thấy "tiểu nhím xù" không kêu gào nữa, bèn châm chọc:

"Sao không nói gì nữa... Tạ

Ngân,"Tiểu nhím xù" nhà ngươi không găm rú nữa sao..."Lời này của nàng chính là đang nói móc hắn...a

Tạ Ngân đang lặng im than vãn, nghe thấy ba từ "Tiểu nhím xù" hắn liền nhảy dựng lên... Hung hăng...lại găm rú:

"Nguyệt Dạ Lam Chi.... Ngươi một vừa hai phải...đừng ép người quá đáng".

"Ai dám vô lễ với tiểu tự nhiên của bản tôn..." Giọng nam nhân cất lên...khí tức hơn người. Khiến người nghe... không chỉ nghe thấy câu nói mà còn cảm nhận trong đó sự bức tức phẫn nộ, nhưng hình như lại mang theo chút sùng bái

Mọi ánh mắt, đổ dồn về nơi phát ra âm thanh. Bóng nam nhân mập mờ hiện lên mỗi lúc một rõ. Tà y bay trong gió... Từng vạt áo đỏ đen phát phơ tạo nên cảm giác lạnh sống lưng những cũng đẹp đẽ hùng vĩ nổi trội giữa cung mây sơn sóng nước nhạt nhòa. Trên không, một con hắc long mình đen nhánh đang uốn lượn bah trên trời. Nam nhân đứng trên đó, khuôn mặt yêu tà động lòng người,sống mũi cao thon dài,mí mắt đen cong lên làm nổi trông mắt tím đậm trong mắt, đôi môi đỏ mơn như nụ cười các thiếu nữ ham muốn mà phạm tội, mái tóc bạch không làm cho già nua mà làm tăng thêm tính lãnh khốc khuyếch thành của hắn. Tất cả đều hoàn hảo, khung cảnh động lòng khiến người ta không kìm chế được mà muốn ngắm mãi.

Đôi lời ken mún nói: Cho chút ý kiến đo mọi người. Người đừng lặng im đến thế..vì lặng im sẽ giết chết con tim ken đó.....huhu T_T

Bạn đang đọc truyện *Tự Nhiên! Nàng Chạy Không Thoát Đâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Nguyệt Dạ Lam Chi (5)

Hắn bước xuống lưng thần long, bước đi nhẹ nhàng nhưng lại không mất phần dứt khoát. Hắn đã cắt đàn cảm vào trong không gian... tà áo mỏng nhẹ đỏ hồng tung bay, để lộ bên trong một hắc y đen bóng với hình rồng vàng óng bay lượn. Hắn vừa đi vừa cười, một nụ cười tà mị mắt hắn ôn nhu nhìn về phía Lam Chi. Hắn đi về phía nàng, mắt không rời nàng dù chỉ một giây một phút. Vừa đi đến bên nàng, mặt đối diện với nàng, tất cả thành viên bang Huyết Vương chấp tay kính cẩn mà cúi xuống trăm người chung lời khi thế oai nghiêm như một vị vua được dân chúng sùng bái:

"Tham kiến bang chủ... bang chủ vạn phúc thiên an "

Quân Ly - Hắn chỉ đơn giản liếc qua một hồi rồi tùy tiện phát tay...."phật..." tiếng tà áo mạnh mẽ va vào nhau. Sau đó hắn lại quay lại nhìn ngắm tiểu tự nhiên của hắn... Mọi người đều ngẩng mặt dậy thu lại tay, đứng hiên ngang, có lẽ bởi vì chỗ dựa của bọn họ tới rồi ai boss bang ở đây bọn họ không để cho ai ức hiếp người trong bang mình càng không để cho người trong bang bọn họ không có khí phách.

- "Hàn Quân Ly..." Lam Chi tròn mắt lên mà hết lớn đối diện ngay mặt của Hàn Quân Ly.

Hàn Quân Ly nghe thế cũng không tỏ ra khó chịu gì cả, bất ngờ hơn chính là hấn lại ôn nhu cười với nàng.. còn mặt dày vô sỉ mà đáp lại nàng:

- "Có... Tự nhiên, nàng gọi ta"

A.... a... Hấn của thực chọc tức chết ta rồi. Lam Chi vẫn giữ nguyên tư thế đó đăm đăm mà nhìn vào mắt Hàn Quân Ly, ánh mắt sắc như dao, Lam Chi gằn dữ nói:

- "Người định nhìn ta đến khi nào " Dung mạo nàng đẹp, khiến người khác ngược nhìn ngưỡng mộ nàng biết hơn nữa còn phi thường tự hào phi thường hãnh diện.. nhưng không biết tại sao khi bắt gặp ánh mắt Hàn Quân Ly nhìn nàng, thì mặt nàng tự nhiên nóng ran có chút mất tự nhiên.. cho nên nàng nàng rất khó chịu khi Hàn Quân Ly nhìn nàng chăm chú như vậy.

Hàn Quân Ly nhìn thấy bộ dạng e thẹn của Lam Chi lại cảm thấy vô cùng thoải mái, điều đó chứng tỏ trong lòng Lam Chi có hấn chẳng qua nàng vẫn chưa nhận ra mà thôi. Tiểu tự nhiên của hấn khi gằn dữ trong thật đáng yêu, hấn quả thực muốn dừng lại nói chuyện chính với nàng nhưng lại bị bộ dạng mạnh mẽ này của nàng kích thích, hấn giả bộ ngay thơ mà nói:

- "Ta có nhìn nàng sao.....Tiểu Tự nhiên nàng có phải thích ta rồi không, mong chờ bản tôn nhìn nàng?"

Lam Chi nghe vậy đúng là tức đến học máu... nào khi nàng thích hấn.. là hấn cứ chăm chú nhìn nàng qua câu nói của hấn lại thành ra nàng thích hấn... Lam Chi mặt đã đỏ lên... nàng hét lớn:

- "Hàn Quân Ly.... Người bị ôi ".Tự dung nàng cau mặt lại... sắc mặt trở nên có chút trắng bệch, nói được hết câu nàng lao đảo...

Hàn Quân Ly thấy vậy đỡ lý nàng, một tay hấn luồn qua eo nàng ôm chặt lấy nàng nhẹ nhàng kéo người của nàng vào lồng ngực của hấn một tay áp sát vào lòng bàn tay của nàng..... Hấn cau mày, lấy đôi mắt tìm nhạt hiện lên tia thương tiếc kèm theo lo lắng liếc xuống dưới nơi lồng ngực của hấn.. một khuôn mặt nữ lệ đang cau mày trong đau đớn.

Bạn đang đọc truyện *Tự Nhiên! Nàng Chạy Không Thoát Đâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Nguyệt Dạ Lam chi (6)

Quân Ly nhìn nàng - ánh mắt phức tạp thoáng hiện lên tức giận chốc lại hiện lên chút đau đớn xót thương. Một ngón trở thon dài gợn lên... nhẹ nhàng vén lên lọn tóc che khuất mắt nàng. Lam Chi vẫn lặng im trong giấc ngủ đôi long mày liễu cao ngạo hiện lại cau lại như cố nén sự đau đớn về thể xác vậy.

Quân Ly trượt theo đường vai của nàng xuống theo cánh tay, dừng lại nơi lòng bàn tay thả long. Từng ngón tay đan xen lại với nhau, Quân Ly nắm chặt lấy tay nàng. Chỉ thấy tại chỗ khe hở những luồng linh khí sáng chói lóa hiện ra len lõi tỏa sáng ra bên ngoài tuy yếu ớt nhưng không mất uy nghiêm, khiến mọi người sợ hãi lặng im mà cuối đầu thấp xuống đôi chút, họ liếc nhìn nhau thỉnh thoảng lại liếc nhìn sang bên Khương Lâm.

Luồng linh khí đó cứ yếu dần yếu dần rồi tắt trong chốc lát. Quân Ly buông tay nàng ra... tay còn lại dùng sức khiến cả nửa người của Lam chi toàn bộ đều tựa vào hấn. Hấn đã trị thương xong cho Lam Chi. Nhìn lại lần nữa về mặt hơi thương mi đó của bảo bối tiểu Tự Nhiên của hấn, lại nhìn sang phía đệ tử độc nhất của hấn Uyển Nhi. Một người đang chịu đau đớn bị phản phệ một người hiện mất hết tu vi trọng thương cực nặng. Hấn đưa con mắt tìm ngàn hiện lên sau trong đó là vòng lửa rực đỏ, nhìn về Khương Lâm.

Hiện tại không khí đang nặng trĩu lại.. những bang phái khác phần vì kính nể phần vì sợ hãi nên ai nấy đều im lặng cố không phát ra tiếng động. Khương Lâm hấn nay chỉ còn chút hơi tàn cố đứng vững hấn vừa nhìn thấy ánh mắt hăm hăm giết người của Quân Ly thì tay chân bần rùn.... lao đảo suýt khụy gối xuống đất. Cũng may, một hộ phát đứng bên cạnh đỡ lấy hấn, nếu không thể diện của Nguyệt Hồ đều bị hấn đem vứt chó chó gặm hết rồi.

Quân Ly nhìn biểu hiện và nét mặt xanh tái sợ sệt của Khương Lâm, khinh bỉ. Tạ Ngân thấy tình thế này e rằng bất ổn mới lên tiếng hướng qua Quân ly:

- " Xin Quân Ly bang chủ bớt giận hạ thủ lưu tình cho bọn bang. Sự Việc xảy ra thế này vốn chỉ là chút hiểu lầm xin đừng vì những hiểu lầm nhỏ mà làm ảnh hưởng giao hòa giữa mọi người. Tại hạ ở đây thay mặt cho bang chủ nhận lỗi với các hạ." Vừa nói Tạ Ngân vừa chấp tay cúi đầu...

Quân Ly khước miệng cong lên lãnh ý. Hấn đưa mắt nghiêng nhìn Tạ Ngân, cao ngạo nói:

- " Chi là hiểu lầm?"

- " Phải tất cả chỉ là hiểu lầm." Tạ Ngân nhanh nhẩu đáp.

Quân Ly giơ bàn tay, dùng ngón trở chỉ thẳng vô vị hộ pháp đang dìu Khương Lâm. Bỗng, ả ta lập tức mất mắt mắt người trắng bệch thất thần ngã xuống đất. Trước ánh mắt khinh sợ của Tạ Ngân cùng tất cả mọi người. Quân ly hấn nở một nụ cười tuyệt mỹ:

- "Dám đánh lên đệ tử duy nhất của bản tôn há là hiểu nhầm? Tiểu Tử Nhiên bạn tôn còn không nở la nằng không nở làm trái ý nằng há lại để cho các người ức hiếp nằng? Xin ta tha thứ... Các nguoi nằm mơ sao " Ánh mắt Quan Ly thoáng chốc lóe lên một tia sáng

Rầm Rầm... Tạ ngân cùng mọi người quay mặt đằng sau nhìn ngọn núi đằng sau người của Tạ Ngân vỡ tan. Tạ ngân sợ đến xanh người tay đang chạm lại bỗng run lên cầm cập chân không vững mà khụy gối xuống đất. Mọi người bất giác quay đầu lại, nhìn Quan Ly. Giờ đây, Quan ly hiện tại chính là Tu la khiến người khác nghe tên đã sợ mất hồn. Quan Ly chiều mắt xuống nhìn với vẻ Khinh nhòn hãn:

- "Giao ra thứ không thuộc về các người... Trước khi bản tôn giết hết tất các người "

Bạn đang đọc truyện *Tự Nhiên! Nàng Chạy Không Thoát Đâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Nguyệt dạ Lam Chi(7)

Tạ Ngân hần nghe đến câu nói này của quân Ly thì mặt hần xanh tái nhợt hần. Hần sợ người, giờ đây hần có giải ngủ cũng không giả uọc nữa, vốn muốn mượn việc Lam Chi nằng ta đã thương người mà khơi dậy chút lưu tình. ai mà ngờ tên ma nhân này, kiên quyết muốn lấy hạch thú. Phải biết đer lấy được hạch thú Băng Loạn Phượng Điều mà Bang chủ hần Khương Lâm đã trả giá bằng tuvi hết thầy của hần, giờ nói bọn hần phải dâng hai tay cho Hần Quân Ly. Thật là! lòng không cam

Bầu không khí lúc này đang căng thẳng. Nhìn mọi người ai nấy đều lâm tím mồ hôi. Ai nấy đều Im phăng phăng, tưởng chừng chỉ cần một tiếng thoe mạnh cũng đủ để mọi người chú ý. Tạ Ngân vẫn giờ đây đã quỳ hần xuống đất, tay hần chấp lại đặt lên trước mặt. Có thể nhìn ra sự sợ hãi qua bàn tay hần. Giờ đây, Khương Lâm hần đâu còn dáng vẻ của ột công tử Bạch Y tao nhã nữa. Tạ Ngân hần nghiêng đầu, đưa con mắt bắt đắc dĩ hướng đến người của Khương Lâm kèm theo đó là tia cầu xin cùng ánh mắt bắt đắc dĩ.

Khương Lâm hần tay đang vịn vào tay nữ tử đứng quan sát hết thảy việc bấy giờ. Ban đầu hần còn ôm tia hy vọng, hWns biết dù chỉ là một phần trăm nhỏ nhỏ hần cũng muốn hy vọng Nhưng giờ nhìn vào tình thế này, e rằng hần đành phải ngậm đắng nuốt cay dâng cho bọn họ Hạch thú mà bản thân hần phải dùng bốn giai tu vì để đổi lấy. Đúng là trộm gà không thành lại mất nắm thóc.

Thoáng chốc sau đó, Khương Lâm di chuyển thân người đến gần Hần Quân Ly. Quân ly neho mắt nhìn, bộ dạng bấy giờ của hần thật vô cùng thảm bại giống với bang chủ cái bang hơn là bang chủ một bang đứng top. Tuy là đồ ho trong game nhưng cũng khá là chân thực. Cảnh tượng này khiến Quân Ly vô cùng không thoải mái. Khóe miệng hần lộ ra vẻ cười giễu ý. Quân ly nghĩ trong lòng "- Nếu đã là người Tự Nhiên không thích, vậy ta không ngại hao hao dạy dỗ hần thật tốt".

Khương Lâm đang đi thì bỗng dừng ngừng lại.

- "Trong không khí căng thẳng như vậy, Khương Lâm hần không đi có phải tiếc nuối hạch thú không. " Giọng đám đông bàn luận

- "Đúng đó hạch thú vốn là do Uyển nhi cô nương đoạt được vậy nên vật phải hoàn chủ chứ. Khương lâm các hạ nhìn không ra kaf một người vừa nham hiểm vừa ích kỉ tư lợi đến vậy."

- " Chắc cũng phải có một lí do nào đó chứ. Ban nầy ta để ý thấy, Khương lâm bang chủ cũng có ý trả vật lại hoàn chủ rồi. Nhưng thật không hiểu làm sao đi đến một nửa đường lại dừng lại không đi nữa. Phải chăng là có uẩn khúc gì đó hay không?". Một nam tử trung niên râu ria xồm xoàm (đây là ngoại hình trong game) lên tiếng

- " Có gì mà uẩn với trả khúc. Chẳng nhẽ nguou cho rằng là do Quân ly bang chủ muốn ý thế hiếp cô sao?"

- "Ta không có ý đó... chỉ là...chỉ là....."

Một nữ tử xiêm y vàng nhạt không nhận được hung dữ quát lớn:

- "Chỉ là.. chỉ là.. chỉ là cái gì hả. Nếu Quân Ly bang chủ muốn ra tay thì ngài nhất định sẽ trực diện mà ra tay, tuyệt đối sẽ không dùng kế sách ti tiện bản thù tiểu nhân như vậy."

Quân Ly nghe xong sắc mặt có chút khó coi. Nhưng thoáng chốc đã mất đi không rõ tung tích. Quân Ly hần cố giữ gương mặt bình tĩnh anh soái đến đâu, thì Từ Đan ngược lại thế ấy. Chỉ thấy hần cười.... bộ dạng của hần thật sự nhìn thì đại khái vẫn được nho nhã chỉ có điều hần thật sự vừa cười vừa giương ánh mắt giễu cợt về phía Quân Ly Quả thật giờ phút này hần rất muốn chui vô bụng của Quân Ly xem thử cảm giác bị fan mình nói xấu sẽ như nào. Hần nghĩ đến những từ mà nữ nhân vậy vàng kia nói "ti tiện", " bản thù"" tiểu nhân" rất hợp..rất hợp.thực sự rất hợp với Quân Ly hần ta mà.....

Một thành viên đứng ngay cạnh Từ Đan nghi vấn hỏi:

- " Là do bang chủ bày trò?"

Từ Đan nhìn hần, kìm nén cười mà

- "Ừm " một tiếng, hồi lâu hỏi:

- "Ngươi phát hiện?". Từ Đan thiết nghĩ "Nếu đã là Quân Ly ra tay há lại để cho một tiểu tốt phát hiện?"

Thanh niên nhanh nhẩu đáp:

- "Không có chi là suy đoán thôi! Tuvi bang chủ uyên thông nào để sơ sót cho thuộc hạ phát hiện chứ" Hắn ngưng ngưng gãi đầu

Từ Đan, nhìn thanh niên... người ta nói tâm trạng vui thì tinh thần sẽ phấn chấn quả không sai:

- "Nhanh nhen. Lát về cho người làm Chiến Long Hương Chủ"

- "Tạ Hữu hộ" Thanh niên vui vẻ cúi đầu.

- "Chúng ta xem tiếp....." Từ Đan lấy bàn tay phải đập nhẹ vô bả vai của nam thanh niên... ôn nhu cười nói.....

Bạn đang đọc truyện *Tự Nhiên! Nàng Chạy Không Thoát Đâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Nguyệt Dạ Lam Chi 8

Khương Lâm hẳn không phải không nghe thấy những lời bàn tán khó nghe đó. Đôi mày liễu cau lại, hắn hiện tại giờ khổ sở khí huyết翻滚 như muốn ăn sâu vô lục phủ ngũ tạng bom chét tim gan của hắn. Hắn cố nén một ngụm khí huyết từ miệng định phun ra lại.

Ngay lúc hắn nhìn về phía Hàn Quân Ly, Quân Ly hắn phong thái ung dung tay vòng eo kim chặt lam Chi vô ngực mình trong làn gió vạt áo hắn tung bay màu đỏ hồng của máu cùng với ánh nắng tà mị, chỉ thấy gương mặt hắn yếu mị lộ ra một vòng cười lạnh khiến người khác khó nhận biết. Nét mặt vừa hắn tuy uy nghiêm không gọn sóng mũi nhưng vẫn chút nào đó lộ ra vẻ thỏa mãn qua vòng mắt tím ngắt. người khác có thể không nhận ra điệu cười điều cốt đó, không nhận biết được thái độ thỏa mãn hả hê của hắn nhưng Khương Lâm hẳn. a Đường là người bị hại sao hắn lại không nhận biết được chứ.

Hắn dĩ nhiên là bị cầm chế định thân của Hàn Quân ly kim chân, bị uy áp từ linh khí bắn ra tra tấn đau khổ. Hắn đưa ánh mắt oán hận nhìn về nam tử thanh huyết y - Hàn Quân ly, ánh mắt của hắn oán hận có, bức tức có, muốn xé xác ng trước mắt có.. nhưng bắt lực cũng có. Nhưng hắn biết, hắn lúc trước còn không thể so với Quân Ly hắn ta huống chi bây giờ đã mất hết tuvi linh khí cũng dựa vào linh đan mà Tạ Ngân đưa để cầm cự.

Quân ly như bắt gặp được cặp mắt đầy ai oán của Khương Lâm hắn vẫn giữ cố gắng không để lộ rõ tâm tình vui cực điểm của hắn. Hắn vô hào hữu nói với Khương Lâm:

- "Khương Lâm đối đầu với bốn tọa? Ngươi còn chưa đủ tuổi đâu, đây coi như một chút trừng phạt giành cho ngươi...a. Nợ nần của hai chúng ta chưa xong đâu.

Khương Lâm ngăn người trong phút chốc rồi nhanh chóng trả lời tức khắc với Quân ly, với một từ đầy phẫn nộ:

- "Ngươi.." Hắn không biết nói gì nữa đây. Giờ hắn không có tư cách thương lượng hòa giải với Hàn Quân Ly hắn ta, bởi hắn không còn là cường giả không còn là cường giả đồng nghĩa với việc mất đi hết thấy tất cả: quyền lợi, sự kính trọng, uy nghiêm, lòng kiêu hãnh, ánh mắt ngưỡng mộ...

Càng nhìn người đau khổ, càng nhìn người phẫn nộ nhưng lại không làm gì được ta, thì ta lại càng cảm thấy rất thoải mái rất vui về a... Tự Nhiên thiệt tình có trò vui vậy cũng không đánh tiếng ta một tiếng nếu ta không tới có phải nàng định sẽ hưởng thụ cảm giác hành hạ Khương Lâm này một mình không? " Quân Ly đem giọng điệu trách móc mà thầm nói, hắn tự nhiên là không coi việc hành hạ Khương Lâm là một loại áy náy ngược lại còn đem nó ra hưởng thụ

Quân ly trong lòng cười lạnh, bốn tọa không ngại nhìn nét mặt hoảng sợ của người a, Quân ly đáp lại:

- "Ngươi..Ngươi cái gì? Khương Lâm giờ ngươi không còn là cường giả, ngươi hất bết game chỉ nhìn cường giả chỉ nhìn cường giả càng chỉ kính trọng cường giả. Ngươi hiện tại không còn như xưa, ắt không có đủ tuế cách để trách móc bốn tọa. Bốn tọa ân hồng đại lượng nói ngươi biết: Đây chỉ là món quà nhỏ của bang Huyết tộc ta khinh nhờn báo bồi Tự nhiên của ta, khinh nhờn đệ tử ta? há chỉ bỏ qua để giành như vậy,.... Khương Lâm ngươi chuẩn bị làm tội nhân của Bang Hồ Nguyệt đi."

Khương Lâm nhìn thấy giòng chữ này mắt không huyết sắc nguyên bản còn tí hồng hào nguyên khí người mà giờ trắng toát như cương thi từ u mình bước lên nhân thế. Trong lúc hắn đang bị cầm chết thì trong túi hắn hệ thống bỗng báo " Bảo vật hạch thú đã bị Hàn Quân ly dùng sơ ảnh vào không gian đựng lấy về "

Khương Lâm hắn càng thêm trắng bệch, Quân Ly... Quân Ly hắn dĩ nhiên luyện được sơ ảnh thánh cấp ngũ giai... Lòng hắn lạnh ngắt chưa xót.." Nếu Quân Ly hắn đã thăng cắc lên Thánh cấp ngũ giai hiện tại muốn hủy bang Hồ Nguyệt hẳn không khó có khả năng" Nếu nói trước hắn có hơi sợ hãi thì

quả thực bây giờ tìm hân như muốn rụng rời...

Quân Ly hân dùng con mắt quét qua một lượt từ Khương Lâm đến từng thành viên trong bang Hồ Nguyệt, trong ánh mắt đó là cả một sát khí nồng đậm u lãnh ngập trời.(hình ảnh mô phỏng từ game)

Mọi người liếc mắt nhìn nhau, cúi gằm mặt xuống....Bonj họ nào dám ngửa mặt lên cho bọn họ mười tám lá gan cũng không dám...

Quân ly xoay người u lãnh sát khí ánh mắt thu đi... trái lại là mỗy ánh mắt ôn nhu nhìn qua đệ tử Uyển Nhi của hân. Rồi nhìn qua Từ Đan, Từ Đan cười hân đương nhiên hiểu ý của Quân Ly Từ Đan nhẹ gật khẽ nói đề thảo âm lượng ;

- " Quân Ly người yên tâm.Uyển Nhi để ta lo, người cùng với nữ nhân của người đi du ngoạn ngắm phong cảnh trong game đi"

Hân Quân ly an tâm, chỉ thấy phát vật áo lên không trung đối diện thẳng mặt hân một viên hạch thú sáng chói bay về phía Từ Đan, Quân Ly hân tiến tới đi đến đối diện với Từ Đan âm thanh ôn nhu nói:

- " Làm phiền người "

Từ Đan đặt tay lên vai Quân Ly nụ cười trên môi cong lên thêm chút, hân đáp:

- " Giữa chúng ta không cần khách sáo như vậy người anh em, đệ tử nguoi là đệ tử ta ta sẽ hảo hảo chăm sóc trị thương cho A Nhi thật tốt đảm bảo là nguyên vẹn như lúc đầu

Ttong game xét theo từng cao bậc so(ngũ giai) - Trung(ngũ giai)-cai cấp(ngũ giai)- thiên cấp(ngũ giai) - Thánh cấp(ngũ giai)

Tùy theo từng giai từng cáo bậc sẽ có tuvi tương ứng cáo càng cao thì sẽ kèm theo linh khí hỗ trợ dùng để tăng thêm lực sát thương, hoặc trợ công...(nếu không hiểu có thể chơi thử game..chuyện này mk mô phỏng theo 1 game của VN tên Thiên nữ)

Bạn đang đọc truyện *Tự Nhiên! Nàng Chạy Không Thoát Đâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Nguyệt Dạ Lam Chi (9)

Hân nghe xong, tuy nét mặt không biểu lộ gì nhưng trong tâm cũng thở phào coi như nhẹ nhõm. Hân tỉnh đến thời điểm hiện tại Tiểu tự nhiên nhà hân xem ra sắp tỉnh. Hân phải mau chóng dẫn cá bảo bối của hân ra khỏi đây ngay.. đến khung cảnh nên thơ nào đó cùng với bảo bối hân tâm sự hàn huyên.

Mũi chân hân điểm nhẹ, vật áo à mị đồ tươi tung bay theo gió hòa cùng với vật áo thuần khiết trắng ngần. Bọn họ như một bông hoa rực rỡ nở ra khiến hoa cỏ cũng phải ghen tỵ. Tiểu thần thú hắc long nhanh nhẩu ngay khi nhìn thấy chủ nhân của nó bay lên không trung thân hình khổng lồ của nó di chuyển từ mặt đất bay vọt đến chỗ Hân Quân Ly, ngoạn ngoạn dùng thân rồng của hân làm chỗ đứng cho Hân Quân ly.

Cứ thế bóng thần long xa dần rồi biến mất, để lại một khoảng không yên tĩnh lạ thường. Mọi người bây giờ thở phào nhẹ nhõm, cảm xác bỗng thấy yêu đời hơn hân. Lí do là vì bọn họ vừa tránh được lưỡi dao tử thần kẻ bên cổ. Sau chuyện này, niềm kính trọng của bọn họ với bang Huyết Vương ngày càng vững chắc bọn họ lần này đi không oai là tay không mà dắt về nhà bọn họ đã học được một bài học quý giá đó là muốn yên yên ổn ổn chơi thì không nên chọc vô bang Huyết Vương càng không nên dục đồ của bang họ. Thật quả là một bài học đắt giá.

Trong lúc bọn họ đang thăm rút ra bài học, Từ Đan tiến đến chỗ của tiểu Kì Lâm lòng bàn tay hạch thú ớ lửng, sau khi hạch thú đến gần Uyển Nhi độ 1m luồng ánh sáng xanh biếc di chuyển từ chỗ lòng tay hân đi đến chỗ của Uyển Nhi vừa vận luôn vào tay áo. Uyển nhi đơ người, ngay lúc đó khóe miệng cong lên tà lãnh ôn nhu như nước nói với Uyển Nhi:

- " Vốn là của người. Hoàn lại, đi lãnh thưởng xong ta sẽ trị thương cho người"

Ánh mắt Uyển Nhi sáng lên đưa con mắt sáng ngời hướng Từ Đan đi. Từ Đan hiểu được nghi vấn trong lòng, hân vẫn nhẹ giọng:

- " Được..."

Từ Đan ngắt nhịp lại, rồi nói tiếp:

- " Sẽ trị được ta đã nhận lời của Ly ta sẽ làm được người yên tâm ". Nụ cười trên môi hân Khuynh thành khoe sự diễm lệ, sắc đẹp của hân so với Hân Quân ly nói hơn không hơn, nói kém cũng không kém hân với Hân Quân ly hân ta mỗi người một vẻ. Hân Quân Ly mang vẻ đẹp tà mị yêu nghiệt khuynh hoa tuyệt đại khiến người khác vừa tôn kính vừa muốn có được là vừa sợ hãi vừa nhún nhường, kính trọng. Còn hân - Từ Đan, hân có một vẻ đẹp thanh tao nhã nhặn, ngũ quan tinh xảo nổi bật với sống mũi cao đôi mày liễu ôn nhu hiền hòa, vẻ đẹp của hân là một vẻ đẹp thanh tao thuần khiết khiến người

người quý mến.

Uyển Nhi bị nụ cười mê hồn trong thoáng chốc thần trí trống rỗng, nhưng rất nhanh đã khôi phục lại, nàng chỉ cười nhẹ. Cũng như nàng, đám nữ nhân từng bang phái nhìn thấy nụ cười rực rỡ thoát tục của Từ Đan trái tim nhịp đập không kiểm soát được cảm tưởng như muốn sbya tung ra khỏi lồng ngực muốn phi nhanh tới trao trọn trái tim cho Từ Đan. Đám nữ nhân đó hướng đôi mắt đằm đằm sát khí lên người Uyển Nhi, dựa vào cái gì mà cô ta lại không những được sự bảo bọc của Nguyệt Dạ Lam Chi mà còn được Hàn Quân Ly cưng chiều hết mực... đã có hai boss đã vậy lại giờ thêm một Tù Đan ôn nhu hiền dịu chăm sóc... dựa vào cái gì dueaj vào cái gì mà cô ta được tốt đến vậy...

Từ Đan không thèm để ý đến những con mắt của nữ nhân khác... khi nhìn thấy Uyển Nhi cười, hắn ta bất giác đỏ mặt... Lòng hắn thầm nghĩ: "Nụ cười này rất giống với Lam chi... đẹp rất đẹp".

Uyển Nhi thấy phản ứng này của Từ Đan, lại tưởng Từ Đan có ý với mình đôi má của người thiếu nữ đỏ ửng. Từ Đan thấy vậy, biết Uyển Nhi hiểu lầm hắn cũng không có giải thích, hắn chỉ chống cằm cúi đầu xuống mặt Kỳ lân.

Giờ hắn mới nhận ra, cá tiểu kỳ lân này đôi mắt đỏ hoe ướt ướt hướng về phía của hắn long nhìn không chớp mắt...a Đôi mắt của nó nói lên tất cả: Nó nhớ tiểu chủ nhân nhà nó, nó lo cho nàng, nó muốn ở bên nàng ư ư"

Từ Đan dùng lòng bàn tay phải nhẹ xoa xoa đầu của tiểu kỳ Lân, cười nhẹ nói:

- "Ngoan trở Uyển Nhi trưởng lão về đến thánh địa linh khí của bản bang..."

Tiểu Kỳ Lân đôi mắt ừ rừ chán nản cụp xuống bộ mặt hể sức đáng thương cúi đầu xuống đất. Thấy biểu hiện này của Tiểu Kỳ Lân, Uyển Nhi không nhịn được lên tiếng hờn giận vờ trách móc:

- "Ta cũng không béo ta cũng không xấu tiểu heo người công ta thiệt thòi người sao "

Tiểu Kỳ Lân đang ừ rừ nghe thấy lời trách móc vội quay đầu đôi mắt đáng thương mà hướng đến Uyển Nhi nó kêu lên vài tiếng....ngao ngao ngao- "Không phải người ta có tên của người ta là A cát người không được gọi ta tiểu heo...ư ư"

Uyển Nhi nghe không hiểu đành nhếc môi lên, nói với nó:

- "Ta không hiểu người nói gì hết, Tiểu heo thú.... không trở ta về ta không cho người gặp tiểu chủ nhân nhà người " Uyển Nhi thè lưỡi tinh nghịch trên.

Tiểu Kỳ lân nghe vậy đôi mắt ngấm nước tưởng chừng như sắp khóc... Từ Đan thấy vậy trong lòng không khỏi thầm nói: " giống quá là rất giống với Lam Chi ngay cả cách bắt nạt cũng giống như vậy ". Từ Đan ngẩng đầu lên tay vẫn không rời cái lông đầu mềm mềm của Tiểu Kỳ Lân an ủi nói:

- " Trở về xong người có thể đi tìm tiểu chủ nhân nhà người " Nói xong, cái đôi mắt của Kỳ lân sáng rực, nó không đợi Từ Đan rút tay ra khỏi đầu dùng hết sức phi nhanh lên không trung, ngay cả Uyển Nhi đang ngồi trên lưng cũng ngã nghiêng về sau rất lâu mới có thể lấy đà trở lại chưa kịp mắng cái tiểu trư heo này thì nàng đã "Truyền thống "về thành bang.

Từ Đan thu liễm nụ cười trên môi, ánh mắt đâu còn sự hiền dịu ôn nhu, giờ trở nên lãnh không chút biểu cảm, âm lạnh lạnh thấu xương vang lên cảm tưởng xe cạ da thịt, quét qua một lượt đám người thốt lên:

- " Các người không đi"

Bạn đang đọc truyện *Tự Nhiên! Nàng Chạy Không Thoát Đâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Nguyệt Dạ Lam chi (10)

Tròng mắt ôn nhu dịu dàng giờ đây đâu còn nữa, thay vào đó là một ánh mắt vô cảm sâu không thấy đáy lạnh lùng quét một lượt tất cả những người trong cốc. Vốn mọi người đang ra sức hít lại không khí đại ma nhân đã rời đi thì lại hít thêm một ngụm khí lạnh. Không biết làm sao khi nghe thấy lời nói này của Từ Đan bọn họ không nhịn được mà tay chân run rẩy...trong lòng bọn họ thầm nói: " Thiên...âT nói này cái thành viên bang Huyết Tộc có thể không bá đạo như vậy được không, dù sao bọn họ cũng là bang chủ, trưởng lão của các bang nga. Lời nói không chứa mặt mũi này cũng có thể nói ra." Dù như thế bọn họ cũng không giận được không tức được bởi chỉ nguyên nhân chỉ có một: hắn là huyệh đệ kết nghĩa của Ma thần Hàn Quân Ly là hộ pháp của bang Huyết tộc định định top một không ai dám tranh không ai không tôn kính

Bọn họ vẫn cúi đầu, ánh mắt Từ Đan dừng lại một góc nào đó, nụ cười nhếch lên đầy phần chế diễu giọng nói đầy phần châm chọc:

- "Ta thấy bang chủ Hồ Nguyệt cần bộ y phục mới có cần ta sai người đưa cho ngài một bộ không?" Sau đó hướng con mắt từ đầu đến chân của Khương Lâm nụ cười hiện lên càng đậm nét châm chọc trong con người.

Đôi mắt của Khương lâm căng lên hiện lên tia huyết giạt giạt,hắn thập phần căm tức nhưng hắn có thể làm gì, đánh không đánh được mắng chưa chắc đã

mắng lại. Hấn lấy hết âm lượng hét lớn:

- "Không cần hữu hộ bận tâm ta còn có việc đi trước. Cáo từ " Vừa nói rút lời, Khurong Lâm hấn ta lập tức xoay người chuẩn bị truyền thống ra khỏi cốc thì từ đằng sau tiếng Từ Đan vọng lại:

- " Khurong Lâm bang chủ đi cẩn thận nhớ giữ ấm bản thân đừng để ta cất công đi viếng thăm!"

- " Khôn khiếp " Lòng Khurong Lâm ngâm cục tức mà hét.

- " Các người chưa đi" Tiếng nói lạnh lùng lại thốt lên, mọi người trong gang tắc nín lặng.

Một nam tử trung niên mạnh mẽ đứng lên:" Hữu hộ Từ Đan tại hạ cùng Bang U Cốc đi trước cáo từ "

Xong cứ thế một toán người rời đi trong nhanh chóng..... Lần lượt tất cả mọi người từ biệt rồi lần lượt ủa ủa như ong vỡ tổ ra khỏi cốc.

Từ Đan đập gió dùng đôi cánh (chỉ có top 1 các hệ mới có thể có cánh truyền thống) bay lên không trung biến mất. Băng Loan Cốc lại trả lại một khoảng không gian tĩnh mịch gió hiu hắt lùa vào như tán lá rơi sau một buổi hỗn chiến phát ra tiếng xào xạc bi thương.

Trên không trung, một bóng hình nam tử mập mờ cười thần long phiêu dạt ẩn hiện trên trời xanh. Vẻ mặt đầy lo lắng rù rờ đôi ngươi tím nhạt ngừng lại trên khoan mặt mỹ mạo của nữ tử trong lồng ngực.

- " Ừm...um " Âm thanh nhỏ khẽ vang lên xé tan sự im lặng của đất trời. Thiếu nữ mỹ mạo nheo mắt đôi mi dài cong nhếch lên đôi chút vén màn cho ánh mắt trong trẻo của nàng hiện ra.

- " Nàng tỉnh..." Hàn Quân Ly đầu không nói sự vội vã cùng tia vui sướng ôn nhu như nước mưa xuân dịu nhẹ nói.

Nheo mắt lại cố gắng nhìn rõ nam tử trước mắt đúng là một dung mạo khiến người ta chết mê chết mệt. Nàng nhận ra hấn có điều thoáng chốc nàng phát hiện ra tại sao nàng lại mệt mỏi toàn thân rồi như vậy còn nữa vì sao nàng nhìn tên yêu nghiệt này từ đằng dưới ngược lên. Lúc này vòng eo nàng một lực mạnh siết chặt lấy nàng cố định nàng không cho nàng tách rời ra, nàng hướng con mắt lạnh lùng lên khuôn mặt mỹ lệ của Quân Ly:

- " Buông ra " Âm thanh như đang cảnh cáo thốt lên không khỏi khiến người ta run sợ.

Quân Ly ừ rừ, hấn cũng không nói gì nhẹ nhàng nói lỏng bàn tay ra khỏi vòng eo thon nhỏ của Lam Chi thật sự thì hấn không nỡ rời xa vòng eo đó của nàng, nhưng đối diện với lời nói của nàng hấn lại không thể kháng cự chỉ biếng ngoan ngoan nghe theo.

Lam Chi vừa được nói lỏng liền dùng sức đặt tay lên ngực Quân Ly đẩy mạnh. Nàng bật ra khỏi lồng ngực hấn. Hấn cũng cách xa nàng vài bước. Một tia hỗn độn không ngừng từ trong huyết mạch nàng trào sôi. Nàng thầm nói" Không phải chỉ chịu 20% tổn thương do bị phản phệ sao cảm giác đau buốt thấu xương này đâu phải 20% mà đồ rằng là 100% lừa người nga. Lam Chi nhắm mắt lại đôi mày liễu dường như cũng hiện lên một trạng thaks khks chịu trên trán từng hạt mồ hôi to vương vãn trên trán nàng không rời.

Quân Ly thấy không ổn, hấn mặc kệ có bị nagf mắng cho một trận cũng phải chạy tới bên nàng, vừa bước tới đối diện với nàng... bỗng nhiên:

- " Phụt...." Một đạo máu cuộn cuộn phun ra trong môi miệng anh đào của nàng. Quân Ly vội cúi người hấn chưa kịp đưa tay ôm lấy nàng thì bỗng nhiên, cảm phiền trong không gian nàng xuống thẳng ra ngoài vụt tới đánh Quân Ly lùi ra xa nàng hơn lúc ban đầu... Cảm phiền lúc này đỏ rực tựa như nhuộm lấy hết thấy mùi máu tanh vạt vật như tu là không cho ai tới gần Lam chi.

Trên không chín đạo thiên lôi âm âm kéo tới hướng Lam Chi mà đi mỗi lúc một gần hơn. Ngay cả Thần Long cũng bị uy vũ của thiên lôi làm cho run sợ thần hình đang thẳng băng hồng dung trao dải trên không trung, vốn là bầu trời trong xanh tựa bỗng lại giờ lại giống như nơi giao hòa giữa địa ngục và trần thế.

- " Phụt.... " ngay lúc Lam Chi phun thêm ngụm huyết thứ hai cũng là lúc chín đạo thiên lôi kia ập đến bao vây chín hướng ngăn cách Quân ly và Từ Đan. Thần long cũng bị bao vây cùng Lam Chi. Lúc này Lam Chi chợt nghĩ ra gì đó chỉ thấy nagf ần ần vài cái trên khung trung một bảng hệ thống xuất hiện:

Hệ thống: Bạn có sẵn sàng thoát game ẩn Hủy hoặc Đồng Ý

Ngay lúc Lam Chi nàng ấn "Đồng Ý" thì một bảng thông báo hiện ra:

Hệ thống thông báo: Hiện tại không thể tự thoát game xin người chơi tự nghĩ cách

Hàn Quân Ly hét to:

- " Lam chi mau thoát game cứ như này không ổn " từng âm từng chữ như đang gào thét... ập đến tai của Lam Chi.

Nàng rất muốn trả lời hấn:" Nàng không thoát ra được " có thể không.Cái này là muốn nàng thật sự tức chết mà cái gì mà lỗi xin người chơi tự khắc phục..... Nàng thề nếu nàng bình an mà thoát nàng sẽ đốt cái tổ chức game này a....

Trên không trung, một con phượng hoàng uy vũ với đuôi lửa rực rỡ khoe sắc trong màn đêm u ám hiện tại đang lao thẳng từ trên đỉnh đầu nàng hướng tới nàng...

- "Đoang....." Nàng mơ hồ, mí mắt sụp lại khung cảnh hiện tại chie mơ mơ hồ hồ nhòa nhòa hiện hiện...nàng cảm nhận được bản thân đã ngã xuống lưng thần long cũng cảm nhận được chín đạo thiên lôi kia đã biến mất. Nàng không còn sức lực, thoáng cái chỉ nghe thấy tiếng gọi của Quân Ly hắt ta:

- "Lam Chi....." bóng hình hắt nàng đã không nhìn rõ tất cả chỉ là một mảng tối đen mờ mịt....

Nàng mơ hồ... bên tai có nghe tiếng gọi:

- "Tiểu thư.. tiểu thư người tỉnh rồi...." một bóng hình quen thuộc xuất hiện....

Nàng mở mắt, khẽ run yếu ớt nói:

- "Ừm... Ta đang ở đâu"

Bạn đang đọc truyện *Tự Nhiên! Nàng Chạy Không Thoát Đâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Xuyên không (1)

Trong căn phòng nhỏ hẹp. Lốp màng giấy học khung cửa bị rách tả tơi chỗ to chỗ nhỏ, bên ngoài từng đợt ánh nắng gió mùa xuân lần lượt lác qua những chỗ thủng len lỏi vào gian phòng. Đôi mi cong dài khẽ chuyển động như một tấm cửa kiên cố gặp chìa khóa khẽ mở ra báu vật chân quý được cất giấu, tròng mắt đen trong suốt cơ hồ có thể nhìn được hết thấy tất cả mọi sự việc trong cõi tục phàm nhân.

Lam Chi khẽ mở mắt, nàng từ từ ngồi dậy rồi tấm thân gầy gò của nàng xa rời mặt giường khô cứng không đệm nằm. Nàng khẽ giọng nói:

- "Ta ... đang ở đâu ". Bấy giờ trong đầu nàng vang vọng âm thanh:

Số phận nghịch thiên

Phụng lâm giánh thế

Nhân sinh đảo loạn

Nắm giữ thiên hạ

Bất giác nàng cảm tưởng có một đạo đau nhói xuất hiện trong não nàng, cảm giác khó chịu vô cùng. Nàng đưa ngón tay thon dài xoa xoa huyết thái dương hồi lâu cơn đau đó mới biến mất.

"Bịch ..Bịch " Tiếng bước chân ngày càng to, chứng tỏ người đi đến càng gần. Lam Chi không lập tức đề phòng ngay như thói quen nàng. Không phải vì nàng thiếu đi sự cảnh giác mà là ngay từ đầu khi mới nghe thấy tiếng bước chân nàng đã không cảm thấy một mối nguy hiểm nào đe dọa nàng nên nàng lựa chọn các tin tưởng vào cảm giác nàng. Lam

Chi vẫn giữ nguyên tư thế ngồi trên giường ngón tay vẫn xoa xoa huyết thái dương.

"khéckhéc " tiếng cửa kẽo kẹt âm thanh chói tai vang kên , cánh cửa gỗ tồi tàn được mở ra .Một người thiếu nữ bỏ dạng gầy gò nhìn thì ước chừng chưa qua tuổi trăng tròn(16t được gọi là trăng tròn nha _^_)Lam Chi cười thầm từ khi nào game lại xuất hiện thêm tiểu linh sủng là người vậy a .Bộ y phục mang trên người đã có vài chỗ bị rách nên vá lại bằng một mảnh vải khác màu rất thô sơ đường may vội vã không chau chuốt tí mĩ . Khuôn mặt cũng coi như ưa nhìn cũng có vài phần hiền lành và trung thành , Lam Chi cẩn thận nhìn mà đánh giá , điều làm cho Lam Chi thấy lạ lạ là tại sao nàng lại có cảm giác rất không đúng này cái y phục kia ... nó gọi cho nàng thứ cảm giác gì đó khó tả cứ rần rứt trong lòng nàng ...

Người thiếu nữ vừa đẩy cửa bước vào , nhìn thấy Lam chi đã tỉnh hiện tại còn có thể ngồi dậy nàng không để ý đến ánh mắt chăm chú của Lam Chi . Nàng vội đặt cái khay cơm đang cầm xuống cái bàn gỗ ngay cạnh đó chạy ủa về chỗ Lam Chi quỳ rạp xuống mặt đất lạnh . Ánh mắt ngược lên nhìn vị tiểu chủ tử rung rung giọt lệ , mở miệng nói:

-"Tiểu thư ... tiểu thư người cuối cùng cũng tỉnh . Người biết không , ba ngày nay người một khác cũng không tỉnh lại không ăn chút nào, người cứ nằm im như vậy mặc cho Li Nguyệt lay như thế nào, gọi như thế nào cũng không chịu mở mắt nhìn Li Nguyệt. Thật sự... Thật sự là dọa chết Li Nguyệt rồi " trong lời nói không khó phát hiện niềm vui sượng như nhìn thấy vàng của tiểu nô tỳ kia , khóe mắt còn đỏ ửng long lanh những giọt nước đang muốn bay qua khóe mắt ủa ra ngoài mà lẩn .

Lam Chi cứng đờ , nàng thiết sự có chút hoang mang không phải vì cái nội dung mà tiểu nô tỳ này nói đó giờ nàng quan sát tiểu nô tỳ từ khi bước vào suy đoán hồi lâu vẫn không thể phát hiện cái cảm giác khó giải thích kia là gì ánh mắt nàng đảo qua một vòng lớn xung quanh phòng . Nàng mới biết , Khung cảnh quá giống thực đây thực chất khpong phải đồ hoa mà nó thật sự chân chân là sự thật nga . Nàng đỡ người , Li nguyệt đang rung rung khóc thấy tiểu thue nàng ta cứ nhìn nàng một chút cũng không chớp nàng e dè khươu khươu tay trước mặt Lam Chi vẻ mặt lo lắng nói với Lam Chi :

-" Tiểu thư người không sao chứ" Nàng rất lo lắng sau vụ ngã xuống sông này tiểu thư nhà nàng đã hôn mê rất lâu hơn nữa còn bị sốt cao ba ngày ba đêm. Lúc nàng thấy tiểu thư tỉnh lại muốn đến gần ôm lấy nahgf nhưng không biết tại sao tiểu thư nhà nàng vẫn ngồi đấy mà lại tạo cho nàng lại cảm xúc khác lạ đến vậy tựa như là loại khí áp uy hiếp cực kì mạnh cảnh báo bất cứ kẻ nào giám đụng đến nàng nên nàng đành phải quỳ xuống đất mà rung rung khóc với tiểu thư nàng .

Lam Chi nghe thấy tiếng nói của Li Nguyệt mới hồi thần hồn . Nàng phục hồi cảm giác bình thân đề ép xúc cảm rồi loạn trong tâm lại , nàng vẫy tay hướng Li Nguyệt thấp giọng yếu ớt nói :

-" Li Nguyệt đỡ ta đến ghế , ta đói "

Li Nguyệt tuy không nhận được câu trả lời nhưng trong câu nói của Lam chi nàng đã ngầm nhận được rồi , tiểu thư nhà nàng không sao là nàng nghĩ nhiều rồi. Li Nguyệt vội vã đưa lòng bàn tay đỡ lấy tay Lam Chi đứng lên dìu

Lam chi chậm rãi đi xuống bàn ăn .

Một chiếc bàn gỗ thô sơ lướt qua cũng biết là loại hạ của hạ đẳng. Lam chi ngồi vào một cái ghế gỗ, Li Nguyệt ngồi kế bên ngoan ngoãn đưa bát đũa cho nàng rồi gấp thức ăn cho nàng . Lam Chi cũng bình thần nhận lấy thức ăn trong đũa Li Nguyệt vừa đút vào miệng , một cảm giác bất an . Lam Chi liền nhỏ ra , nàng phát ra hai từ :

- "Khinh khủng " bày tỏ rõ thái độ không hài lòng với đồ ăn , Lam Chi vốn đang cầm cái chén com cũng đặt xuống.

Li Nguyệt thấy vậy cũng đặt bát com xuống , ân cần nhận lỗi với Lam Chi :

- " Tiểu thư xin lỗi , là Li Nguyệt không tốt đã không bảo vệ được cho tiểu thư còn không thể bảo đảm tiểu thư cis com nóng ăn ... huhu Li Nguyệt đáng chết mà " Vừa nói xong nước mắt Li Nguyệt một lần nữa chảy dài. Lam Chi nhìn thấy Li nguyệt khóc nàng chỉ dỗ giãi ôn nhu nói với Li Nguyệt :

- " Nguyệt Nhi ngoan , đừng khóc nín không ta sẽ mắng chính mình đánh chính mình đó " Li Nguyệt nghe vọt vội giờ nay lau lau nước mắt, ngoan ngoãn nín khóc ánh mắt thuần phục nghe theo lam Chi . Thường thì một khi có người khóc trước mắt nàng thì lập tức sẽ phải đón nhận ánh mắt khinh miệt coi thường kèm theo chán ghét của nàng bởi nàng rất chi là ghét mấy người hay khóc thường khóc Lam chi cho rằng những người như thế rất hèn nhát không có việc gì nên hờn

Bạn đang đọc truyện *Tự Nhiên! Nàng Chạy Không Thoát Đâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Xuyên không (2)

Phản ứng của Li Nguyệt y như tiểu hài tử sợ bị đánh đòn kim nén hết mức không để rơi nước mắt khiến khuôn mặt của Li Nguyệt méo mó lệ ướt át cả hai má nàng , Lam Chi nhìn vậy bật cười một tiếng , vỗ vỗ vai Li Nguyệt nói:

- " Li Nguyệt ngoan , sau này đi theo ta sẽ không còn có những ngày ăn com thiêu canh cạn này nữa cũng sẽ không ai dám bắt nạt ngươi nữa. " Ánh mắt Lam Chi kiên định trong trẻo hướng vào khuôn mặt ướt át của Li Nguyệt nhìn .

Li Nguyệt ngừng mặt lên đối diện với Lam Chi bắt gặp ánh mắt đó của tiểu thư, Li Nguyệt cảm giác mọi uất ức của nàng và tiểu thư sẽ không phải trải qua nữa . Cũng không biết tại sao khi nàng nhìn vào đôi mắt trong trẻo kia của tiểu thư tại sao nàng lại cảm giác những điều tiểu thư nàng nói lại có chút khí thế bức người đem cho nàng cảm giác bảo hộ an toàn đến như vậy.

Lam Chi đi ra ngoài đứng tựa cửa , hướng ánh mắt nhìn trước cửa viện xa xa sau đó khẽ giọng gọi Li Nguyệt :

- " Li Nguyệt , ngươi lại đây "

Li Nguyệt đi vài bước đến sau lưng của Lam chi không dám động tiếng mạnh nàng cũng không dám đứng cùng một vị trí với tiểu thư như trước , nàng cũng không biết tại sao mình lại có chút e dè với tiểu thư như vậy . Lam Chi quay đầu nhìn , tâm nàng cười khổ nàng cũng không phải hồ báo tại sao không dám đứng cạnh nàng có phải lúc này nàng đã dùng linh khí áp chế cái nha đầu nhát gan này không . Không đúng nghĩ đi nghĩ lại nàng cũng không nhớ ra mình từng làm vậy ... Thật không thể nào hiểu nổi , Lam Chi chỉ đành lấy bàn tay thon dài khướu vài cái ngang vai ra

hiệu cho Li Nguyệt đến bên tai . Nàng thì thầm bên tai :

- " Ngươi ra ngoài và "

Đôi môi được đánh bóng qua ánh sáng mặt trời chỉ cách tai Li Nguyệt một khoảng cách nhỏ tầm nửa gang bàn tay trên môi nở một nụ cười giảo hoạt khiến người ngắm nàng đều lạnh sống lưng cảm tượng như đang bàn chuyện xấu xa hại họ vậy , Li Nguyệt một hồi lắng nghe cũng toát mồ hôi . Nàng thật không ngờ tiểu thư nàng lại có thể nghĩ ra chiêu hiểm như vậy . Quả thực tiểu thư thay đổi rồi ngay đến nàng cũng không nhận ra đây có phải tiểu thư nàng không hay là một người khác .Môi cách xa tai Li Nguyệt , Lam Chi vẫn đôi mắt trong treo ấy hỏi lại Li Nguyệt :

- " Ngươi rõ chưa ? " Nàng lần đầu tiên là sai người khác bởi ở thế giới của nàng không tin bất cứ ai cả ngay cả khi chơi trong game nàng cũng không hề cho Hàn Quân Ly biết được thân phận và danh tính của nàng . Đương nhiên sẽ có phần không tin tưởng .

Li Nguyệt vội vàng đáp:

- " Tiểu thư , Li Nguyệt đã rõ "

Lam Chi hài lòng , nói :

- " Vậy ngươi đi đi , ta một muốn ở một mình ngươi làm xong có thể nghỉ "

Li Nguyệt cẩn trọng nói :

- " Li Nguyệt hiểu rồi , tiểu thư người cứ nghỉ ngơi ... "

Lam Chi trả lời bằng âm thanh yếu ớt :

- " Ừm ". Nói rồi Lam Chi quay người đi thẳng bàn ngồi .

Trong lúc Lam Chi quay người đi , Li Nguyệt cũng bước qua cửa phòng rồi nàng quay người hai tay khẽ đóng cửa, Lam chi cũng quay người khẽ ngồi lại trên ghế . Mắt nhìn thấy Li Nguyệt rời khỏi , phải đến lúc Li Nguyệt khép hai cánh cửa lại nàng nhìn đến không còn một khe hở nào mới an tâm mở hệ thống .

Hệ thống : giới thiệu nhân vật bạn đang chơi

Người chơi tên Nguyệt Dạ lam chi , là con gái thứ ba của Lạc gia . Trong nhà có bốn người con gái : Đại tỷ tên "Lạc Huyền , nhị tỷ tên Lạc Tranh , tứ muội tên Lạc phi , một người con trai thứ năm tên Lạc Thiên . Mẹ nàng tên Nguyệt Vô Ảnh là một người phụ nữ không biết từ đâu lưu lạc nhờ tài sắc khuynh thành thế gian hiếm gặp nên đến được cha nàng tên Lạc Trạch Đông để ý và nạp làm thiếp . Vốn cuộc sống trong Lạc gia không mấy dễ dàng gì , vì bà vợ cả bà các thiếp thân của cha nàng bắt nạt ghen ghét . Vốn là cuộc sống phu thê không thời gian nhiều vì phụ quân của mẹ nàng là tướng quân khi trẻ phải gia chiến trường , sau khi đã được phong tước vị phủ hầu bình yên phản giặc trong ngoài lại say ra mâu thuẫn giữa phu thê . khi Lạc Trạch Đông về , thường hay lui tới trạch viện cũng với mẹ nàng , thời gian đó nàng ra đời , nhưng ông cũng phát hiện mỗi khi giờ dần là mẹ nàng lại biến mất vô tung tích mỗi khi trở về không là bị thương cũng là quần áo toi tả . Cha nàng sinh nghi , sau đó tra hỏi không được bèn ra lệnh nhốt mẹ nàng không cho ra ngoài . Một thời gian sau , mẹ nàng qua đời . Cha nàng đắm nghi nguồn gốc của nàng

từ đó trở nên ghẻ lạnh ghen ghét nàng hơn nữa nàng lớn lên không hiểu sao lại nói xấu cũng không phải chỉ kaf nhìn cũng không đẹp để gì tài nghệ không có nhan sắc kém xa mẹ nàng gấp trăm lần . Nên đối xử với nàng vô cùng thậm tệ , có những lúc để mặc nàng bị ức hiếp mà không lên tiếng nói một câu bảo vệ nàng ."

Nàng đứng dậy , đi đến bên bàn trang điểm đơn sơ , nàng soi gương lấy từng ngón tay xoa xoa lên gương mặt cảm nhận da , bỗng miệng nàng nở ra độ cong yếu ớt , thanh âm tà mị thốt lên thanh thót dịu nhẹ tựa như làn nước mùa thu yên ả âm tai :

-" Dị dung thuật cũng thật lợi hại .. nga "

--- --- SHUKEN : Ken ra châm ngàn vạn xl mn nha T_T

Bạn đang đọc truyện *Tự Nhiên! Nàng Chạy Không Thoát Đâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Xuyên Không (3)

Lam Chi không ngồi xuống ghế đối diện với bàn trang điểm. Nàng nhớ lúc còn ở thế kỉ 21 nàng là thiên kim trong gia đình được cha mẹ cưng chiều hết mực, họ cho nàng đồ dùng tốt nhất học ở môi trường tốt nhất ngay cả đồ chơi game của nàng cũng là máy ba đề thực tế ảo tốt nhất. Lại càng nói trong thế giới trò chơi nàng là nữ mị giả thánh cấp tam giai chỉ xếp sau Hàn Quân Ly thánh cấp tứ giai đỉnh phong, đồ nàng dùng bất kể loại gì cũng đòi hỏi yêu cầu tốt nhất. Vậy mà, khi xuyên không đến thế giới trong game này nàng lại bị đối xử như một nô tỳ không có lễ ngay cả nô tỳ nàng cũng không bằng: Giường, bàn, ghế,... đều làm bằng gỗ mục nát đã cũ sọ là có lấy đốt bếp còn ché không đủ tiêu chuẩn người của Lạc Gia đứng tận tiện quá rồi nói cho cùng nàng cũng là tam tiểu thư của Lạc Gia.

Ngón tay nàng khẽ chuyển động từ cằm từ từ di chuyển đến má đến huyệt thái dương lại chuyển hướng quay về cằm. Lam chi âm thầm đáng giá: "Độ đàn hồi rất tốt, tính tự nhiên cao quan trọng là độ bền thì nàng có hơi ngạc nhiên dựa theo cảm nhận của nàng thì nàng dám khẳng định nàng đã đeo mặt nạ này hơn mười năm rồi ". Dị dung thuật là kỹ năng cao cấp của mị giả, tuy nói là dị dung nhưng không phải là biến đổi hoàn toàn dung mạo hoàn toàn. Đại đa số mặt nạ chỉ có thể giao động từ một đến hai tuần đồ bên qua thời gian ước định nếu không tháo ra sẽ bị thối rữa bên trong dần dần tự hủy đi gương mặt lúc ban đầu. Về dị dung thuật này trước đây đi nhiệm vụ bang Lam Chi nàng cũng từng dùng, nhưng việc làm ra chiếc mặt nạ có tuổi thọ hơn mười năm là chuyện nàng chưa từng làm. Không phải nàng không đủ khả năng làm mà là nàng vẫn còn tha thiết với cuộc sống cường giả nga, lúc trước trên trang chủ hệ thống từng thông báo từ Mị Giả cao cấp ngũ giai có thể hi sinh hết tu vi linh khí của bản thân để về nên một mặt nạ có thể đeo được cả đời. Vì một dung mạo đổi hết tu vi và linh khí có ngu mới làm.

Lam Chi nàng thiết nghĩ: "Người làm cho nàng cái mặt nạ này hao tổn tâm tư che giấu dung mạo của nàng lại tổn hết tu luyện của bản thân, không có khả năng là của gia Lạc Gia phủ. Bọn người đó không phải là người chỉ vì muốn dung mạo nàng xấu xí mà hi sinh hết như vậy ". Nghĩ đi nghĩ lại chỉ có hai người có thể: "Một là người luôn bảo hộ nàng trước những ranh nang múa vuốt mấy bà vợ của Lạc Trạch Đông phụ thân nàng là người mà ngay của phụ thân cũng nể sợ. Hai là người mẹ quá cô của nàng Nguyệt Áo Ảnh trong trí nhớ, mẹ nàng luôn che giấu một bí mật nào đó không thể cho người khác biết vì vậy mới làm vào cảnh bị cấm túc bị ghẻ lạnh cuối cùng chết đi "

Nghĩ đến đây nàng thở dài, nàng lưu lạc trong game không biết ở ngoài cha mẹ nàng ra sao rồi có lo lắng cho nàng không. Tay Lam Chi tuốt khỏi cằm thả lỏng xuống, đôi chân nhỏ nhắn khẽ di chuyển bước từng bước nhẹ nhàng tới giường, mùi ẩm mốc bốc lên làm người ta khó chịu nhưng khó chịu đến mấy Lam Chi nàng cũng không quan nữa. Trải qua việc bị chính đạo thiên lôi vây quanh bị phượng hoàng rực lửa tấn công rồi xuyên không, thân thể nàng đã không còn sức lực có bản cố nào nàng cũng mặc kệ nàng phải nghỉ ngơi tĩnh dưỡng.

Nằm trên giường nàng nhắm mắt, nhưng chưa uống xong một ngụm trà đôi mắt đã cau mày mở to. Nàng thầm nghĩ: Không đúng! Cơ thể thể nàng tại sao lại có cảm giác mệt mỏi rồi không còn sức lực nàng ngang nhiên là mị giả top hai... nga. Sao lại có chuyện bị thương suốt mấy tiếng lại không thể tự trị thương ". Nghĩ đến đây nàng bật dậy, ngồi khoanh chân hai bàn tay đặt nhẹ lên đầu gối ngón tay cái của nàng áp lên đốt thứ nhất của ngón tay giữa Lam Chi bắt đầu tụ khí. Bên trong đan điền nàng không thấy một tia linh khí kì lạ là tám kinh mạch chính: Đương Duy, Âm Duy, Dương Kiều, Âm Kiều, Đới Mạch, Xung mạch, Nhân Mạch, Đốc Mạch của nàng đều bị tắc nghẽn hoàn toàn không thể đưa dưỡng khí vào đan điền. Trong cơn thịnh nộ nàng thầm chửi tục: "Mẹ nó... bảo sao nàng không bị ức hiếp trong thế giới ảo này vốn là cường giả vì tôn, không phải cường giả thì chính là mang thân phận thấp hèn chỉ có cường giả mới là chân chân cao quý. Mẹ nó... con bà nó...khốn kiếp..." Tâm gan nàng như muốn nổ tung vậy không ngừng la hét chửi rủa cái này hệ thống chết tiệt kia chơi nàng sao.

Bỗng nàng chợt nhớ ra điều gì, nàng giọng nói có phần thịnh nộ:

- "Mở giao diện nhận vật ".Khoảng khắc này nàng thật sự rất sợ, mọi chiêu thức nàng tốn công khổ luyện tốn không biết bao nhiêu bạc mới có thể mua được bí kíp. Tu vi của nàng linh khí nàng tất cả bảo bối

Chương 14: Xuyên không (4)

Đồng ý Lam chỉ đưa ngón tay nhỏ nhấn chạm vào khung giao diện . Lập tức trước mặt nàng hiện lên một giao diện khác, giao diện vừa hiện một đạo ánh sáng mang theo linh khí nồng đậm bao trùm cả gian phòng . Đó là túi đựng trang bị của hệ thống dành riêng cho các game thủ ngay từ khi mới chơi . Tuy nói là túi hệ thống tự cấp phát nhưng về chất lượng lại hoàn toàn khác nhau . Túi trang bị dựa vào cấp bậc của người chơi mà quy định có thể phát triển rộng hay nhỏ ,chất lượng xếp và các đặc quyền khác về :giới hạn lưu trữ, độ bảo quản các thảo dược trong ô cũng khác nhau ,...Cụ thể mà nói , nhân vật chơi yếu cấp thấp thì độ rộng trong túi và các chức năng của túi sẽ như lúc đầu: Dài mười dãy rộng sáu cột ; tổng ô nhỏ trong túi là sáu mươi ô ; khả năng lưu trữ có giới hạn mỗi ô chỉ cho phép xếp chồng năm đồ vật giống nhau về các mặt ,nếu để thảo dược vào ô một thời gian nhất định nó sẽ làm bào mòn đi tác dụng của thảo dược , đối với đan dược vượt quá mức độ thời gian bảo quản nếu cưỡng chế để mỗi ngày giảm 2% . Nhưng cấp càng cao túi sẽ càng được mở rộng dựa trên thực lực mà quy định nâng cao các chức năng của túi . Ví dụ chỉ cần người chơi nằm trong top mười các hệ thì sẽ được nâng cao với nhiều phương diện .Túi có hình chữ nhật: chiều dài là hai mươi tư dãy, rộng hai mươi cột, tổng số ô nhỏ là bốn trăm tám mươi ô nhỏ ; mỗi ô nhỏ có thể lưu trữ vô giới hạn các đồ vật giống nhau về các mặt , hơn nữa nếu để dược liệu không những không bào mòn tác dụng của thảo dược hơn mà còn giúp thảo dược trong một thời gian nào đó sẽ tăng lên tác dụng ; ngoài ra nếu để một hạt giống thảo dược vào ô dùng một ít linh khí để nuôi dưỡng hiệu quả tương đương với việc trồng thảo dược, đan dược để vào sẽ tăng tác dụng ... Mà nàng lại đứng vị trí thứ hai trong bảng xếp hạng hệ phái mị giả , túi của nàng so với túi bình thường đương nhiên có khác biệt rất lớn .

Đôi mắt trong không đáy hướng khung giao diện chăm chú nhìn : Dây đầu tiên chứa dược liệu hồi sinh lực (máu đoá_^) ; dây thứ hai chứa dược liệu hồi nội lực ; dây thứ ba chứa độc dược ở dạng đan, bột và phần . Dây thứ tư và thứ năm chứa thảo dược và thảo dược đang trồng ; dây thứ sáu, bảy chứa các đồ trang bị từ xanh đến quý*; dây thứ tám ,chín ,mười là các kĩ năng của các hệ , cuối dây mười có một lệnh bài nhỏ tay ngọc ẩn vào một ô nhỏ hiện lên bên trong chứa đựng lệnh bài bên dưới có ghi một dòng chữ :Lệnh bài cao cấp đại đệ tử môn phái Vạn Yêu Cung , nhìn vào tám lệnh bài khác miệng Lam chi nở ra một nụ cười yếu ớt nàng nhớ tám lệnh bài này là Hàn Quân Ly hấn trong cuộc chiến giành chức đại đệ tử môn phái nhường nàng còn nhân lúc nàng không để ý không chế nàng đứng im một chỗ nhẹ nhàng hôn lên má nàng ... Nghĩ đến khoảng khắc đó má nàng hiện lên tia ứng hồng , "Không không mình nghĩ gì vậy không được nghĩ đến tên lưu manh đó ... Xú lưu manh giám chiếm tiện nghi của nàng " Còn các dây khác vẫn còn trống ...

Nhìn tất cả các bảo bối của nàng ở yên ngay ngắn trong túi của nàng , ánh mắt nàng thật sự là sáng ngời trong tâm không khỏi cảm ơn trời đất thần linh ...nga. Phải biết rằng nàng đây là xuyên không vào game còn là nhập vai

vào phế vật này tam tiểu thư bị ức hiếp . Nếu thật sự là tuvi nàng không thể hồi phục như trước thì cũng không sao , nàng có bảo bối còn có lệnh bài chứng minh nàng là đại đệ tử Vạn Yêu Cung .Nàng thật sự không tin ai dám ăn hiếp nàng .

Tính toán xong xuôi. Lam Chi đóng giao diện lại, ánh mắt Lam Chi liếc đến chiếc gối làm bằng vải thô trên đầu giường . Nàng thở dài :

-" Hazi!!!" Nàng thật sự rất mệt mỏi , nhưng lại không có tâm trạng nghỉ ngơi . Nàng hiện tại là kẻ yếu còn là loại yếu của yếu của yếu . Kẻ yếu còn có kinh mạch đã thông , nàng ngay cả kinh mạch còn không thông . Ông trời ơi , có thể hay không đối xử với nàng thật sự "tốt" đến như vậy ... nàng thật sự cảm động đến phát khóc ...a.

Lam Chi vận linh khí , ngồi lại tư thế ban đầu . Nàng chuẩn bị đã thông kinh mạch . Trong cơ thể , Lam Chi dùng hết sức lực của bản thân tụ lại ở một điểm sau đó dùng linh khí đó phát tán đến kinh mạch bị tắc nghẽn thứ nhất nhưng kì lạ đang đến lúc máu chốt đã thông thì nguồn linh lực lại khuếch tán. Ngay trong lúc linh khí đang khuếch tán, Khóe miệng của Lam chi ẩn hiện một đạo huyết hồng:

-" Phụt ..." Một dòng máu đỏ tươi mạnh mẽ từ trong miệng chảy ra ngoài , bắn lên nền nhà cũ nát như một bông hoa rực lửa nở rộ .

Hệ thống :Mở hay không mở

Lam Chi gượng hết sức dùng ngón tay ấn vào ô :

-" Mớ...". Lòng không khỏi than : " Trời ạ đã ra thế này rồi còn mất thời gian như vậy sao ... không được đợi khi mình khôi phục nhất định phải thu hệ thống về ý thức ".

Từ trong túi , Lam Chi lấy ra một viên Lăng tiêu đan* nuốt vào .

* Lăng tiêu đan : Đan dược hồi phục sinh lực tối đa , là đan dược cao cấp

Xem ra phải dùng cách hệ thống rồi , tuy mất thời gian nhưng hiệu quả thành công rất cao hơn nữa cũng không xảy ra hiện tượng bị thương như lúc này .

----- ken -^-

Chương 15: Phệ Tâm Đan

Lam Chi nàng nhớ lúc trước hệ thống từng thông báo đến đan dược hỗ trợ đã thông kinh mạch tên Phệ hồn đan . Phệ hồn đan là đan dược cao cấp chỉ có y sư cao cấp nhất giai mới có đủ tư cách luyện chế hơn nữa xác suất thành công là 50% . Còn chưa có kể đến thảo dược để luyện chế rất khó tìm đặc biệt là hạch thú hệ không* từ trung cấp tam giai trở lên .

* Hạch thú của Linh thú hệ không chế : Linh thú hệ không rất khó gặp nó thuộc loại thú đi ngược với đạo lý trời là nghịch thiên linh thú . Ấu thú khi sinh ra sơ cấp nhất giai đã có khí tức giống thần thú khi trưởng thành sức mạnh càng mạnh . Nhưng nó lại có điểm yếu : Để trưởng thành không phải cho nó ăn đồ ăn linh thú rồi đợi một thời gian là xong , mà là cần có linh khí của chủ nhân hoặc là hạch thú cao cấp trở nên để nuôi . Cũng có thể nói nếu không có linh khí hoặc hạch thú thì nó mãi mãi vẫn ở tình trạng ấu thú.

Đan dược thì nàng thật sự không lo lắng , còn nhớ lần trước vô tình nàng có luyện chế ra mấy viên Phệ hồn đan . Nhưng điều đáng ngại chính là cấp bậc của nó . Phệ hồn đan đương là đan dược thiên phẩm mặc kệ độ tinh khiết của nó như thế nào. Muốn hấp thụ hết một viên chỉ ít cũng cần mất đến một canh giờ . Trong trường hợp thiếu hụt linh khí , bát mạch không thông thì cần đến hai viên Phệ tâm đan . Điều đó cũng đồng nghĩa rằng nàng phải mất hai canh giờ để hấp thụ đan dược . Nghĩ đến đây , tay vốn đang để trên đùi bỗng rời khỏi di chuyển đến vầng trán toát mồ hôi nhẹ nhàng đặt lên xoa xoa một lúc rồi dừng lại "Nàng thiệt đau ... a . Cái chỗ tòi tàn này của nàng bình thường chỉ cần dùng một tia linh khí cũng đủ tan nát rồi . Còn huống chi là chịu được linh khí nồng đậm của đan dược thiên phẩm trong hai canh giờ . Không nói tới chất lượng , nếu như quả thực có thể chịu đựng được . nhưng mức độ an toàn thì ...nàng thật sự chưa muốn đi gặp diêm vương sớm như vậy . Ai có thể bảo đảm trong quá trình nàng hấp thụ không gây sự chú ý cho mấy vị tỷ tỷ " tốt " của nàng chứ . Nhờ họ ăn no ngủ ngon rồi tò mò qua đây "chơi " với nàng thì hậu quả thật không tưởng tượng nổi ." Nghĩ đến đây , đầu nàng lại đau . Để bảo đảm mọi việc thuận lợi ,nàng vẫn nên chọn lựa một nơi thích hợp vắng vẻ ít người tốt nhất là cách Lạc Gia xa một chút .

Lam Chi thật sự cảm thấy rất mệt mỏi . Nàng trước nay hành sự không cần phải suy đi tính lại e dè nhiều thứ như vậy , trước kia dù nàng làm việc gì cũng có hần đứng sau chống lưng cho nàng mặc kệ thế giới như nào . Trong đầu bất giác lại hiện lên bóng hình nam nhân tóc trắng khuôn mặt tà mị cầm đàn bạc mỉm cười với nàng . Nàng giật mình " Nguyệt Dạ Lam Chi ơi là Nguyệt Dạ Lam Chi mày có bị làm sao không ? Từ lúc mày tỉnh , lần này là lần thứ hai nàng nhớ đến bóng hình của Quân Ly hần rồi , thật không có tiền đồ nga " . Tâm nàng thầm trách mắng mình nhưng sao tim nàng lại trống vắng đến vậy , lúc trước bất cứ khi nào onl game hần cũng sẽ xuất hiện bên nàng lại nhai với nàng rất nhiều chuyện lúc đó nàng cảm thấy rất phiền . Nhưng , tại sao ? Bây giờ không có hần , mọi thứ an tĩnh đến vậy nàng lại mong được nhìn thấy hần mong được nghe giọng nói của hần . gương mặt gợi nên một tia phức tạp . Nàng đang

nhớ hẳn ? "Không nhất định là ta bị trúng tà rồi". "Tại sao còn chưa tới" nàng đang đánh trống lảng, dối mình nàng biết rất rõ .

- "Bích " Một âm thanh phát ra thật chói tai . Lam Chi đè nén tâm trạng nặng trĩu của nàng lại , sắc mặt cũng trở lại bình thường không chút gợi sóng hướng đến nơi phát ra âm thanh .

Dưới đất tấm cửa phòng nàng đã bị nội lực phân chia thành từng mảnh nhỏ vương vãi khắp nền nhà . Trước cửa , một nữ tử thân lục y thanh nhẹ thoát tục khuôn mặt ngũ quan cân đối nổi bật nhất là đôi môi hồng mọng nước khiêu gợi động lòng . Có thể nói vị nữ tử này là một mỹ nhân hiếm gặp . phía sau hai bên nữ tử đó mỗi bên còn có một nhà hoàn đi theo .

Vừa nhìn thấy Lam chi ngồi trên giường , một nha hoàn đã đứng lên trước mặt chủ nhân mạnh miệng nói :
- " Nhìn thấy Đại tiểu thư còn không mau hành lễ". Vừa nói ngón tay của tiểu nô tỳ chỉ thẳng mặt của Lam chi .
Khóe miệng của Lam Chi nhếch nhẹ " Hóa ra là người . Đại Tỷ "

Bạn đang đọc truyện *Tự Nhiên! Nàng Chạy Không Thoát Đâu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.
Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15-2: Chủ nào tớ vậy

Nụ cười giao hoạt vừa hiện lên thoáng chốc rồi lại vụt tắt như chưa từng xuất hiện trên gương mặt của Lam Chi . Lạc Huyền bất giác cảm thấy trong lòng hiện lên một tia bất an ,lúc này là nàng nhìn lầm sao , cái tiểu phế vật này đột nhiên lại cho nàng cảm giác không giống thường ngày . Lam Chi ngồi trên giường nàng không thèm để ý đến đám người đó mà chỉ chăm chú nghịch lọn tóc vắt qua vai , âm thanh đè nén thấp nhỏ giọng nói :

- " Một tiểu cầu nhỏ đòi qua mặt chủ nhân " Tuy đã đè nén hết mực nhưng thôn qua không khi thẳng đến phía của Lạc Huyền lại không rơi rớt chữ nào .

Nha hoàn nghe vậy , mắt tròn ngược , khuôn mặt nhỏ nhắn bỗng trở nên hung tợn . Tiểu nha hoàn rống tiếng quát thật to tay ngón tay vẫn chỉ về phía Lam chi :

- " Người ... người nói ai là cầu ... "

Lam Chi dùng một loại biểu cảm ánh mắt ngây thơ hướng tiểu nha hoàn mà đi âm thanh như phản tự trách mình :

- " A . Thật xin lỗi , ta quên mất cầu không hiểu tiếng người . Nhưng ,ta cũng không biết nói tiếng cầu , đại tỷ tỷ hay là người thay ta nói đi " .

Nói khách khí là như vậy , nhưng thật ra Lam Chi là đang muốn gián tiếp thông qua tiểu nha hoàn mà

châm chọc Lạc Huyền. Lạc Huyền cũng không phải là một kẻ ngu , mới nghe ra đã hiểu ý của Lam Chi chỉ thấy nàng cặp mắt trừng đến nha hoàn đứng trước mình . Nha Hoàn toan nói tiếp , nhưng trong lúc đang mở miệng phản bác lại thì cảm thấy ánh mắt sát khí từ phía sau đang chăm chú hướng lên nàng . Tiều nha hoàn quay người lại , nhìn thấy mắt mắt phần nộ của Lạc Huyền tay chân bỗng trở nên run cầm cập lùi về phía sau.

- " Tam muội muội , muội thật không khách khí rồi ! Nha hoàn ta , tự ta dạy bảo . Không cần muội nhúng tay " Lạc Huyền đi lên một bước , phong thái vẫn ung dung cao lãnh .

Lòng Lam Chi thầm đánh giá " quả nhiên là đại tiểu thư Lạc Gia được dạy dỗ cẩn thận không dễ bị tức giận . Nhưng càng là bình tĩnh như vậy , ta thật muốn phá bỏ nó ...nga " . Lam Chi , ánh mắt đáng thương uly khuất mà nói :

- " Đại tỷ tỷ , chủ nhân ra sao sẽ dạy nha như vậy . Muội muội cũng chỉ là có ý tốt muốn nhắc nhở đại tỷ tỷ mà thôi . Hôm nay là ở trong nhà , còn có thể che dấu . Nếu mai này nha hoàn đại tỷ tỷ cư xử không đúng như vậy ở ngoài đường vậy người ngoài sẽ đánh giá Lạc Gia như thế nào đây : không gia giáo hay thô tục không phân biệt hạ nhân với chủ nhân . "

- " Ngươi " Lạc Huyền tiến thêm vài bước tay chỉ thẳng mặt Lam Chi .

Lam Chi nhún nhún vai , lúc này nàng mới buông lộn tóc trong tay ra :

- " Đó . Thật giống nhau mà " Lam Chi cười khúc khích ...

Bạn đang đọc truyện *Tự Nhiên! Nàng Chạy Không Thoát Đâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Tỷ muội tình thâm

- " Nguyệt Dạ Lam Chi...ngươi đừng có quá đáng. Nếu không..." Trong lòng bàn tay Lạc Huyền đã bắt đầu tụ nội lực linh khí nồng đậm bao trùm cả gian phòng.

Có rất nhiều đồ vật bằng gỗ đã mục nát không chịu nổi mà trên thân đã hiện lên vài vết nứt nhỏ.

Đối mặt với uy áp mà Lạc Huyền đã tạo ra, Lam Chi vẫn thản nhiên cười nhàn nhạt.

Quả thực đối với một cơ thể phế này là không thể chịu nổi trong lòng ngực của Lam Chi ẩn ẩn trái tim như bị một thứ gì đó đè nặng xuống.

Tâm Lam Chi thầm cảm thấy may mắn, cũng còn may cái cơ thể của nàng nói không hữu dụng thì cũng không hẳn, chỉ

ít ngay lúc này nó có thể để lại một ít linh khí dư dả ở Lăng Tiều Đan cho nàng trụ.

- "Nếu không, đại tỷ, tỷ muốn đây là động thủ..." Áng mắt Lam Chi trở nên âm lãnh vô cùng hướng Lạc Huyền đặt xuống.

Lạc Huyền không phản bác lại, bởi đây chính là suy nghĩ lúc này của nàng.

Nàng từ nhỏ đã là trăn châu bảo bối bên cạnh phụ thân và mẫu thân nàng, năm tuổi đã được giám định tại Thiên Công Các * tuyên bố có tư chất hòa hệ khác thường.

*Thiên Công Các: Nơi giám định tư chất. Ở đây mỗi trẻ em từ năm tuổi trở nên mỗi năm đều có thể đến giám định một lần. Đến mười tuổi mà vẫn không có phát hiện gì thì được coi là phế vật

Năm lên mười đã trở thành trung cấp tam giai, được Hàng Kiếm Tông chú trọng nhập làm đệ tử ngoại môn.

Năm mười hai tuổi tấn phong lên làm đệ tử nội môn.

Nàng chính là thiên tài chực năm đổ lại đầu của Lạc Gia là nữ thần của cả thành Kim Lăng.

Vậy mà hôm nay, một thiên tài như nàng lại bị coi là cầu cùng một con nha hoàn đẳng cấp giống nhau.

Đáng giận hơn là lại thốt ra ở miệng một phế vật mà cả thành công nhận.

Vào khoảng khắc Lạc Huyền đang chuẩn bị tấn công Lam Chi.

Một bàn tay nhỏ nắm lấy bả vai bên phải của nàng, âm thanh nhỏ giọng ghé vào tai nàng nói:

- "Đại tiểu thư, nóng nảy chỉ sinh chuyện. Người quen Lão thái thái đã nói gì rồi sao?". Giọng nói phát ra từ một nha hoàn đẳng sau, nàng ta chính là tâm phúc của Lạc Huyền tên Thu Hạ.

Được nhắc nhở, Lạc Huyền nội tâm cũng đè nén cơn giận. Nàng bình tĩnh suy xét: "Không sai! Ta hiện tại không được nóng nảy. Không thể để Lam Chi nàng ta tố cáo với thái thái nếu không... ta và mẫu thân cũng khó đỡ cái mạng nhỏ".

Trong trí nhớ nàng vẫn nhớ, cái ngày Nguyệt Vô Ảnh mất lão thái thái bế nàng ta đứng trước gia tộc tuyên bố: nếu ai sau này dám động đến một cọng tóc trên người Lam Chi sẽ bị đuổi khỏi Lạc Gia không cho bước chân vào phủ dù chỉ một bước.

Cùng là một dòng máu, cùng là cháu của thái thái nhưng lão thái thái chưa từng bảo vệ nàng như bảo vệ nàng ta.

Cũng nhờ có sự việc đó, mặc dù Lam Chi nàng ta suốt hai năm liền đều ở Thiên công các tuyên bố phế vật không thiên phú không tư chất là cái trời sinh không thể tu luyện nhưng vẫn có thể bình bình an an mà sống vui vẻ suốt bảy năm qua.

Cũng không biết là ông trời rủ lòng thương hay ai ngầm giúp.

Thái thái sức khỏe yếu dần không lo được việc trong phủ nữa.

Tất cả mọi việc bao gồm chăm sóc Lam Chi nàng ta đều giao cho mẫu thân nàng.

Cũng chính vì như vậy nên, nàng và mẫu thân có cơ hội ngược đãi nàng ta.

Nhưng mấy hôm trước, lão ma ma bên cạnh thái thái chạy tới báo tin sức khỏe thái thái đã ổn định, lão thái thái còn định sẽ đi thăm Lam Chi nàng ta cháu.

Tin này vừa đến tại, nàng tâm lo lắng ngồi không yên, trong đầu bỗng hiện lên chủ ý uy hiếp nàng ta khiến nàng ta sợ hãi mà không dám tố cáo.

Nghĩ liền làm, mới sinh ra đến chuyện đẩy nàng ta xuống hồ.

Vốn nghĩ chỉ là một lần sốt khiến nàng ta tâm sinh sợ hãi với nàng trước mặt thái thái mới không dám nói xằng nói bậy.

Thật không ngờ, sáng nay Lý ma ma chạy đến báo với mẫu thân nàng tỷ nữ cận thân của nàng ta Li Nguyệt khóc lóc thảm thiết chạy đến phòng ngủ bà ta cầu xin thuốc cứu chữa.

Mẫu thân nàng vừa nghe xong nổi giận đùng đùng, mắng nàng một trận còn bắt nàng phải đi xem này phế vật nhất định phải cứu sống nàng.

Nào ai ngờ, vừa mới bước vào lại thấy Lam Chi nàng ta bình thường ung dung ngồi trên giường.

Nàng còn chưa nói được câu gì liền bị mắng là cầu nhất thời đáng mất lí trí.

Giờ nghĩ lại, thật sự cảm thấy may mắn lúc này không có giận quá mất khôn.

Nếu thật sự ra tay đánh chết Lam Chi nàng ta thì hậu quả khó lòng tưởng tượng nổi.

Lạc Huyền lấy một bộ dáng vui vẻ chạy sát đến giường nhỏ, bàn tay nhẹ nhàng mềm mại nắm lấy tay Lam Chi. Ánh mắt như thập phần đầy tình cảm nói:

- "Tam muội muội, muội không sao là tốt. Sau khi muội vô tình ngắc xuống hồ, trong lòng ta vô cùng lo lắng. Nhưng sự việc bề bộn, bây giờ mới có thể đến thăm "

Lam chi là bất cẩn không đề phòng, nên mới bị Lạc Huyền nắm lấy tay.

Lại vừa rồi nghe thấy từng câu từng chữ mà Lạc Huyền thốt ra tâm không khỏi thán phục "Đại tỷ tỷ, mặt người lam bằng sách sao lật còn nhanh hơn lật sách.

Mới vừa rồi còn nổi sát ý muốn động thủ chớp mắt một phát liền biến thành tỷ muội tình thâm " Chẳng qua này tốc độ lật mặt quá nhanh, ngay cả cao thủ lật mặt như nàng cũng phải giờ nên ngón cái bội phục bộ dáng.

Bạn đang đọc truyện *Tự Nhiên! Nàng Chạy Không Thoát Đâu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Ngoan Ngoãn , manh ngốc Lam Chi

- "Đại tỷ tỷ, Lam Chi không sao. Phiên đại tỷ tỷ lo lắng rồi. Thật xin lỗi". Lam Chi vừa nói nói, vừa lấy một

bộ dáng đáng thương rũ đôi mắt xuống.

Mới nhìn qua, chính là bộ dáng ăn năn thập phần chân thật. Nào có ai mà ngờ được này cái bộ dáng nguy trang đến

không một lỗ hồng, nội tâm bên trong thì gió lạnh từng cơn "Tỷ tỷ thích diễn muội muội này xin bồi ".

Âm thanh nhẹ nhàng vừa lọt đến tai, Lạc Huyền tâm càng kinh hỷ. Nguyên lai, " Phế vật không có sứt giảm trình

độ IQ nha, những điều lúc trước chỉ là giả bộ thông minh mà thôi chắc chắn nghe à tiện tỷ Ly Nguyệt kia xúi dục ".

Nhưnh sao tâm nàng lại cảm thấy có cái gì đó không đúng. Dù cho à tiện tỷ Ly Nguyệt kia có xúi nhưng, phong thái

vừa rồi khí chất vừa rồi cả thực lực đối trội với uy áp của nàng không một chút hề hấn gì không phải là thứ bị nàng

ức hiếp ba năm nhìn thấy nàng liền chồn có thể đạt tới. Ngay lúc này, Lạc Huyền trong đầu có một ý nghĩ hay là từ

trước tới nay phế vật này luôn giả bộ trước mặt nàng ngậm tu luyện. Đó quả là một suy nghĩ mà Lạc Huyền nàng cho

là không thể thực hiện được. Nàng tin Lam Chi là phế vật, nàng tin Thiên Công Các không hề sai, nàng càng tin

nếu Lam Chi nàng ta biết võ công ngậm tu luyện thì tại sao lại có thể chịu đựng nàng ngược lâu như vậy mà không có

phản ứng. Mãi miết đắm chìm trong suy nghĩ của tâm, Lạc Huyền không nhúc nhích cũng không nói chuyện. Khiến cho

không gian trong phòng yên tĩnh lạ thường. Mấy nha hoàn sau ngáy ngốc không biết chủ tử của họ đang suy nghĩ cái

gì có thể nhập tâm đến vậy.

Mà Lam Chi nhìn đến biểu hiện bộ dáng, lập tức hiểu ra. Nàng thăm trách bản thân sơ xuất, không chú ý không

ché khí chất của mình. Dù sao, chủ nhân thân thể này lúc trước không phải là nàng ; nói cho cùng nàng cũng là

cường giả trong các cường giả loại trên người có sẵn một loại khí chất khiến người khác nhìn vào tuy không tạo ra

áp lực nặng nề nhưng cũng đủ khiến người khác rụt rè e sợ. Nhưng, có thể chú ý tới điểm mà Lam Chi nàng không chú

ý cũng đủ để nói vị đại tỷ này của nàng cũng quá cẩn thận rồi. Nội tâm tán thưởng thêm một lần vị tỷ tỷ của mình,

Lam Chi bán manh nhìn Lạc huyền với đôi mắt tròn to. Làm cái bộ dáng tiểu hài tử không hiểu sự đời mà đối mặt với

Lạc Huyền. Bàn tay bị Lạc Huyền nắm chặt khẽ rung đưa tạo nên vài đường cong hoàn mỹ, âm thanh bé nhỏ rụt rè vang

lên, như xé tan bầu không gian yên lặng đó:

- "Đại tỷ tỷ, tỷ làm sao vậy ".

Vốn còn đang đắm chìm trong suy nghĩ của bản thân. Một âm thanh Lam chi thốt ra ập vào tai lôi kéo Lạc Huyền

trở lại hiện thực. Mà vừa mới trở về, ánh mắt dịu nhẹ nhìn xuống giới lại bắt gặp xú nha đầu bán manh. Thật sự

là muốn dọa chết nàng. Phát hiện tay trắng ngọc ngà của nàng vẫn còn đang ôm lấy bàn tay xấu xí nhem nhốc đen

nhem của Lam chi liền lấy một mặt cố tình buông tay ra khuơ khuơ vài cái trên không khí

- "Ta không sao, chỉ là cảm thấy không khỏe một chút. Không phiền hà gì".

"Thật sự là đã xấu còn muốn ra về bộ dáng đáng thương lắm. Thật sự không có soi lại gương xem mặt mình tốt được mấy phần". Ngay cả mấy nha hoàn đằng sau chứng kiến hết thấy hành động của Lam Chi cũng không chịu nổi mặt quay hướng khác. Đây là bọn họ quá mức nhin rồi, nhìn thêm một lúc nữa chắc bọn họ sẽ không ý tứ nổi hết ra.

Lam Chi nhìn bọn họ, này biểu hiện của bọn họ thật sự là... quá khinh người rồi. "Hảo muốn nhìn thứ xinh đẹp, Lam Chi ta không chinh các người sau ta sẽ theo họ các người". Chẳng qua chỉ là một khuôn mặt thôi mà, cho dù tháo ra lớp mặt nạ này không phải tuyệt thế giai nhân thì sao nàng cũng sẽ có cách dịch dung thành khuynh quốc khuynh thành mỹ nữ bậc nhất đế quốc này

Bạn đang đọc truyện *Tự Nhiên! Nàng Chạy Không Thoát Đâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Gương mặt thật

- "Ngốc Ly Nguyệt, đừng khóc nữa. Người phải nhớ kỹ trước mặt bất kỳ người nào khóc chính là thừa nhận sự yếu đuối của mình. Có biết không?". Bàn tay nhỏ theo sự chỉ định của Lam Chi nhẹ nhàng quệt một đường cong trên một hàng lệ của Ly Nguyệt. Ngăn chặn giọt lệ không cho chảy nữa.

Ly Nguyệt đỏ ửng mặt:

- "Tiểu thư nói rất đúng, Ly Nguyệt không khóc Ly Nguyệt phải trở nên mạnh mẽ để có thể bảo vệ được tiểu thư". Khi thật trong nội tâm, lại thầm cảm khái: "Tiểu thư lấy đầu ra đạo lý này để dạy nàng, lúc trước không phải mỗi khi bị bắt nạt tiểu thư đều như cái trống khóc to sao. Tiểu thư à tiểu thư, người thay đổi rồi".

Lam Chi nhìn thấy bộ dáng Ly Nguyệt thu bàn tay nhỏ trở về, cười nhẹ nhàng. Cá bộ dáng ngoan ngoãn này, dạy gì dạ đó này thật giống với Uyển Nhi muội muội tốt của nàng. Không biết, nàng có biết chuyện ta xuyên không không?.

"Uyển Nhi ơi Uyển Nhi, người ở đâu ta nhớ người rồi!". Ngăn chặn cảm xúc của bản thân, ánh mắt nhìn Ly Nguyệt nghiêm túc hơn hẳn. Lam Chi trầm giọng nói, thanh âm chỉ có hai người mới nghe được:

- "Ly Nguyệt lát ta có việc phải đi. Nếu chấp tới Nhị tỷ đến tìm ta người tìm cách giữ chân nàng cho ta"

Ly Nguyệt nghe vậy, gật nhẹ cái đầu, nhỏ giọng đáp:

- "Vâng, tiểu thư. Ly Nguyệt nhớ rồi."

Lam Chi hài lòng, đây mới chính là nàng muốn bộ dáng toàn tâm toàn ý đối nàng. Làm nàng mọi chuyện không có hỏi lý do. Hảo tỷ muội, kì thật nàng cũng không muốn giấu Ly Nguyệt nhưng có một số chuyện không biết nói như thế nào. Nếu đã như vậy, thì tốt nhất đừng nói.

- "Ly Nguyệt ta cần chuẩn bị. Người ra ngoài nghỉ ngơi đi, một nén hương nữa quay lại đây." Lam Chi nói.

Ly Nguyệt đứng dậy, hai tay chấp lại định hành lễ đã bị bàn tay Lam Chi đỡ lấy.

- "Sau này không có người ngoài, Nguyệt người không cần hành lễ với ta."

Ly Nguyệt vui vẻ, cười:

- "Vâng". Sau đó nhẹ bước ra khỏi phòng .

Bóng Ly Nguyệt đã khuất dần , Lam Chi mới an tâm

- "Mở thiết lập hệ thống".

Vừa dứt lời , một bảng giao diện mở ra . Lam chi động tay , chỉ thấy tay nàng không ngừng nghỉ ấn liên khúc .

Ước chừng một chén trà một bảng giao diện nhỏ hơn mở ra đó là giao diện túi nhân vật hệ thống cấp phát . Đảo ánh mắt hết mấy hàng , tại cuối dãy mười một lệnh bài làm bằng bạc . lệnh bài trong lòng khắc một chữ cổ xưa "Đại", trên đầu có khắc hình cửu vĩ thiên hồ* bằng bạch ngọc thượng hạng tinh xảo mỹ lệ , hai đôi mắt đỏ sáng được đính hai viên hồng ngọc độc nhất . Tay Lam Chi ấn nhẹ .

*Mỗi lệnh bài chứng minh thân phận đại đệ tử môn phái đều có khắc hình môn phái đó . Vạn Yêu Cung(Mị giả) là cửu vĩ thiên hồ . Thiên Công Các (Yên sư) là bánh răng...

Hệ thống :

Người chơi muốn đưa hệ thống ẩn sâu trong ý thức (sẽ không thể lấy ra, nếu hồn của người chơi bị đoạt thì hệ thống sẽ lập tức biến mất). Xác nhận hay không xác nhận .

Lam Chi :

- "Xác nhận".

Hệ thống :

Chúc mừng người chơi đã thành công ẩn hệ thống . Xin mời dùng ý thức nhận nhiệm vụ .

Lam Chi tiến sâu về ý thức đó là một khoảng không gian vô cùng tối . Trước mặt Lam Chi một khung nhiệm vụ sáng chói lơ lửng . diễn đàn lê quý đồn

Nhiệm vụ :

Bồ Gia thôn ,một đàn bướm độc hoành hành . Xin mời người chơi đến diệt trừ hại cho dân. Yêu cầu : diệt một đàn (10con). Làm xong nhiệm vụ sẽ được cộng 1000 điểm kinh nghiệm tăng lên một cấp . Ấn xác nhận để nhận .

Lam Chi trong tiềm thức ấn "xác nhận" . Sau đó , lại tùy ý ở ý thức lấy ra một lọ nước Âm Thủy *. Rồi mới quay về hiện tại.

* Nước Âm Thủy: Nước dùng để lột mặt nạ . Được luyện chế bằng loại băng cực hàn trên quý vô cùng , chỉ cần là mặt nạ đeo trên mặt tiếp xúc với mùi hương của nó lập tức sẽ nhả lại và li khai khỏi mặt người .

Lam Chi đi đến bên gương nhìn vào đã đến lúc phải dùng gương mặt thật rồi . Nghĩ xong nàng mở mắt , để sát gần cự li chỉ có 3cm trên mặt . Mà kì lạ thay , trên mặt nàng một chút biến đổi cũng không có . Lòng nàng thầm cảm thán

" Quả nhiên là dùng hết thủy tuvi để luyện chế ngay cả hương Âm Thủy cũng không sợ." Tay Lam Chi hứng nước xoa xoa vài cái tại vị trí áp tai. Quả nhiên , một hay phút sau da trên mặt nàng nhả lại tách li khỏi mặt nàng . Ngón tay cảm một góc của mặt nạ , mạnh mẽ lột ra . Lam Chi nhìn vào gương, run rẩy :

- "Đây ... Đây ... gương mặt này , tại sao..."

Bạn đang đọc truyện *Tự Nhiên! Nàng Chạy Không Thoát Đâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Phúc khí còn !

"Đây..." Từng ngón tay thon nhỏ nhẹ vuốt qua từng đường cong trên khuôn mặt cảm nhận được chân thực làn da cùng ngũ quan tinh xảo nàng mới thật sự an tâm tin tưởng dung mạo này là dung mạo trước kia của nàng .

Xem ra tuy vận xui bám theo nàng nhưng vận may cũng không quá bỏ nàng . Nguyên bản lúc trước nàng còn suy nghĩ nếu thật sự không may vận khí nàng không hảo hệ thống lại lỗi cái thiết lập cấp cho nàng gương mặt xấu ma không ngấm nổi , quý không đoái xem thì thật sự nàng có đào sâu bảy thước đất cũng không vừa chui ... a

Tốt cho hệ thống , coi như còn chút lương tâm . Bất quá, nhìn thường thì không có phát hiện ra nhưng nếu nhìn kĩ thì dường như độ trắng, độ đàn hồi, nhẵn bóng gương mặt thì còn kém xa nàng lúc trước . Nhớ lúc trước , nàng dung là đệ nhất mỹ nhân của, là dung tiên* duy nhất trong game , nếu nói nàng chịu đứng thứ hai thì chẳng có ai dám đứng thứ nhất . Hiện tại, liền quay về dung mạo nhân giới này thật cảm thấy không hảo , phi thường không hảo . Không được ! Nàng phải nhanh chóng tu luyện nhất định phải thăng cấp tăng tuvi . Nàng phải lấy lại dung mạo thiên tiên của mình .

* Dung tiên : Dung mạo nhân vật được tạo lập trên dung mạo ngoài đời của người chơi . Nhân vật chưa phi thăng lên tiên gọi là dung nhân , phi thăng lên tiên gọi là dung tiên .

Vừa nghĩ đến đó , người Lam Chi hùng hực nhiệt huyết . Từ trong ý thức tùy ý lấy ra một bộ áo choàng đen cách bằng , hóa gọi là : Phù Vân - phẩm cấp tím * . Lam Chi tâm chi đành chờ dài , có trách thì chỉ có trách nàng trước đây quá chủ quan . Nào nàng biết , sẽ có ngày nàng xuyên không lại mất hết tuvi rút hết cấp . Nếu biết nàng sớm đã chuẩn bị thu lượm , sưu tầm , mua cái tốt hơn rồi . Một âm thanh phát ra trong ý thức " Triệu hồi thần thú kỳ lân " . Tiếng nói vừa cất lên , trong không gian phong có một vết rách một bàn chân đốm lửa lông xuất hiện tiếp theo đó là cả thân hình rực lửa trực tiếp đi ra . Cả thân hình hùng vĩ to lớn xuất hiện . Trên đầu , một vàng lông mao đỏ rực lửa .

Mà thần thú Kỳ Lân vừa xuất hiện, cả gian phòng độ nóng tăng lên gấp bội . Những mảnh vụn gỗ rời rạc trên mặt đất đã tan thành mây khói bị gió nhẹ cuốn bay . Bộ giáng xuất hiện lãnh khốc chưa duy trì được bao nhiêu , kỳ lân nhìn đến tiểu chủ nhân. Bộ dáng liền bay hết , uy áp hạ thấp xuống hết mức có thể . Chỉ thấy một đại thần thú lại mang bộ dáng cầu giống nhau uy khuất chạy nhanh về phía Lam Chi . Nó mạnh mẽ lấy đầu lông cọ cọ nhẹ nhàng vào nàng .

Lam Chi tâm trạng tốt , tùy ý giơ bàn tay nhỏ gầy vuốt ve bộ lông trên đầu Kỳ Lân . Sùng nịnh nói :

" A Đại , chúng ta đến Bồ Gia Thôn. Ta hiện tại không dịch chuyển được ."

Nghe thấy lời nói của tiểu chủ nhân . Thần thú Kỳ Lân dùng đôi mắt to tròn lửa ánh thăm thiết nhìn nàng . Nó cầu...a Tiểu chủ nhân cho nó nhân sâm (Đồ ăn linh thú).

Bất gặp ánh mắt đỏ của Kỳ Lân , Lam Chi không khỏi mỉm cười . Bình thường hung dữ khí chất ngời ngời sao trước

mặt nàng lại bay đi hết rồi . Bỏ đi , nàng còn phải nhờ nó đi Bồ Gia Thôn . Trong ý thức , lấy ra một khóa nahan
sâm màu hồng nhạt hương khí ngát trời (Nhân sâm 1000 năm) .

Nhân sâm vừa ra khỏi túi , ánh mắt gắt gao của thần thú Kỳ Lân càng thêm bộ mạnh ...nga. Nhưng là nó không dám
ăn , có cho nó mười cái lá gan cũng không dám ăn . Tại bởi nếu chủ nhân không cho ăn nó dù muốn đến mấy cũng phải
nhịn . Chủ nhân tính tình thất thường không cẩn thận chọc phải nàng hậu quả thật ... Vừa nghĩ đến đây Kỳ Lân sờn cả
gai óc lông mao trên đầu cũng dựng đứng lên " Chủ nhân ,A Đại muốn ... A Đại muốn " .Kỳ Lân dùng thần thức giao
tiếp với Lam Chi âm thanh cầu mong ngập tràn .

Lam Chi gạt nhẹ đầu , gió nhẹ tay cầm lên hướng miệng kỳ lân . Mà Kỳ Lân vừa nhìn thấy này hành động vui mừng ,
miệng há to "ngoàm " một miếng về mặt hạnh phúc thỏa mãn .

Lam Chi nhìn này không khỏi cảm thán , " thật sự ngon đến vậy sao ?" :

- "Ăn xong " âm thanh hòa nhã vang lên .

Thần thú kỳ Lân hiện tại vẫn còn đang liếm liếm mép miệng nếm lại dư vị ấy . Nghe thấy chủ nahan hỏi , liền dùng
cái đầu to của nó gật gật .

- " Vậy đi thôi " Lam Chi nhẹ giọng nói .

Thần thú nhanh nhẹn nhảy lên lưng kỳ lân . Thốt chốc , chỉ thấy từ trong gian phòng đến ngoài cửa phòng một đạo
vệt đen cong hoàn mỹ lộ ra rồi nhanh chóng biến mất .

-----Ken : _^_ mọi người bình tĩnh chapter sau sẽ có zai ... _^_ ---

Bạn đang đọc truyện *Tự Nhiên! Nàng Chạy Không Thoát Đâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Thiếu

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Ban đêm bóng tối bao trùm tất cả mọi vật đều trở nên tĩnh lặng. Từng ánh đèn gian nhà ở thành Kim Lăng đều đã
tắt, tiếng gió vi vu hiu quạnh thổi qua luồn vào từng ngõ ngách. Phía trên cao, một điểm to rực lửa bay trên không
trung, gió thổi tung bay áo choàng khiến màu đen của áo hòa cùng với màu đen của bóng đêm. Nếu không phải là người
luyện võ căn bản không nhìn ra phía trên điểm đỏ đó có một điểm đen nhỏ hơn.

Mà lúc này, tại một góc khuất thành Kim Lăng có một nam nhân đứng trước khung cửa sổ, ánh mắt gắt gao nhìn về
hướng điểm đỏ. Ánh trăng đêm tối mờ nhạt hắt lên dung mạo của hắn, khiến hắn mỹ đến mỹ kinh hồn đoạt phách
nhưng lại khiến cho người nhìn không thể nhìn thấu hắn một vẻ bí ẩn khó tả. Chỉ thấy môi đỏ hồng cong lên độ cong
tà mị, nhẹ phát ra thanh âm

- "Ồ". Thanh âm phát ra tuy nhẹ nhưng ngưng đọng, hơn nữa còn tản ra một loại uy áp khiến người người sợ hãi.

"Bịch". Tiếng động cất lên, một thân hắc y từ trần nhà phi xuống thẳng hướng nam nhân kia kinh cần hành lễ

- "Chủ tử,có việc?" Lời lẽ hần nói ra cùng với bộ đánh của hần là cùng một bản chất đó là kính cẩn giống nhau.

Nam nhân quay người lại, ánh mắt u lẫm nhìn hắc y nhân lạnh giọng nói:

- " Ân!Cuối cùng cũng có một người giống chúng ta "

Hắc y nhân không hiểu, hỏi:

- " Giống chúng ta?". Trong nội tâm thì lại tự hỏi đáp chính mình " Giống chúng ta rốt cuộc là ai?" "Vương gia nói vậy là có ý gì?" " Không lẽ hần,cũng là từ quốc gia khác tới có ý đồ?" " Như vậy cũng không đúng, nếu có chủ tử nhà hần tại sao đến bây giờ mới phát hiện?". Có rất nhiều câu hỏi, nhưng hần là không dám hỏi cái này tùy tiện chủ tử nhà hần. Hần vẫn giữ nguyên bộ dáng hành kẻ kính cẩn đó,thậm chí mắt còn

không dám nhìn thẳng chủ tử mình.

Hình như chủ tử nhà hần chưa có cho hần đứng dậy .

Hần nào dám đứng .

Nam nhân xoay mình đảo mắt nhìn về phía trên cao xa xa ấy , điểm đó gần như biến mất :

- " Người ở đây , ta đi xem ". Vừa nói thân hình hần đã hoàn toàn biến mất , chỉ để lại một vệt dài màu đen .

Thoáng

chóng màu đen đó cũng biến mất .

- " Rõ" . Lời nói vừa thoát ra khỏi miệng , hắc y nhân liền cơ hồ có cảm nhận trong phòng này chỉ có mình hần .

Ngước mắt lên nhìn , đã không thấy chủ tử của hần đâu nữa. Hần nội tâm khóc ơ..." Vương phi a vương phi rốt cuộc

người đã sinh ra trên thế giới này chưa vậy . Nếu có cầu người hiện hình ...a, vương gia lạnh cần người sưởi ấm

...a" .

Tại Bồ Gia Thôn:

Kỳ lân thân hình đồ nhẹ nhàng đáp xuống mặt đất.
Mà Lam Chi lúc này ngồi trên lưng kỳ lân cơ hồ chớp mắt một

chút hiện tại cảm ứng được đến nơi mới dậy đi xuống .
Cặp mắt to tròn đen không thấy đáy của nàng quét qua một lượt

khung cảnh . Từ phía đều chìm trong ánh sáng mỏng manh của trăng khuya rơi xuống mặt đường , mùi tanh của máu cùng

sương đêm chùng thấp cảnh khiến người nhìn rợn cả tóc gáy . Cây cỏ xung quanh lối đi vào thôn tan tác chỉ còn sót

lại vài khóm trúc tre bên lề đường . Khung cảnh thật thê lương! Bỗng một giọng nói xuất hiện trọng ý thức của Lam

Chi:

Bồ Gia Thôn , gia trấn phồn vinh nhất ngoại thành Kim Lăng . Dân cư đông đúc có vị trí quan trọng trên con

đường vận chuyển luôn luôn nằm rạp với rừng Thiên Đô nơi trú ngụ của những loài linh thú và dược thảo quý hiếm . Có

nhiều điều kiện thuận lợi để phát triển luôn luôn . nhưna

vẫn đem lại những mối hiểm họa khôn lường từ rừng
Thiên

Đô. Linh thú tu luyện ma công đều thường xuyên phải
hút máu ăn thịt con người vì vậy Bồ gia Thôn bắt giặc
trở thành

bàn thức ăn tuyệt hảo của chúng. Mấy ngày gần đây, có
một đám Hồ Yêu đến đây tàn sát bá tính vô tội. Linh
đánh

thuê cùng binh lính trong trấn đều không đối phó được
thậm chí bỏ mạng. Ngày mai sẽ có người của triều đình
cứ đi

tiêu diệt. Nhiệm Vụ nhân vật: Tiêu diệt Hồ Yêu một
đàn (0/10). Bắt

"Khí tức của A Đại quá khủng khiếp, dù sao cũng là hệ
hỏa đình cấp thần thú đình. Nếu thật sự để nó ra chiến
đấu

lợi thì có lợi, nhưng người dân chắc chắn không giữ được
mạng. Tuy nàng biết đây chỉ là một dãy số lặp trình

nhưng dù sao nàng cũng ở trong đó. Cũng có thể coi họ là
mạng người". Nghĩ nghĩ xong xuôi Lam Chi hướng Kỳ
lân

dịu dàng giọng nói:

"A Đại người về không gian linh thú trước đi. Người
khí tức quá cường! Ta sợ lúc đó người sẽ động thì sẽ làm

những người vô tội đó bị thương " Sau đó lấy tay xoa xoa bộ lông trên đầu nó .

Kỳ Lân nghe vậy liền iuy khuất , " chủ nhân lẽ nào không thương hấn như lúc trước định vứt bỏ hấn ?". Nghĩ đến đó

, nó bắt đầu sợ . Mạnh mẽ nói với Lam Chi:

- "Chủ nhân A Đại không muốn về đó . A Đại muốn ở bên chủ nhân , A Đại có thể áp khí tức xuống , đảm bảo không động

thì gây hại người vô tội." Sau đó lấy đầu cọ cọ lên lòng bàn tay nàng .

Đôi mắt với này bộ dáng Lam Chi nhìn không nổi a ... Nàng đành gật đầu nhẹ , sau đó nàng cẩn thận nhắc nhở A Đại

thêm lần nữa " Đi thì có thể , nhưng không được tự ý hành động . Nhất là không được sử dụng kỹ năng hỏa công của người " .

Kỳ Lân nhìn thấy được chủ nhân cho phép , nó tâm liền cảm thấy vui "Chủ nhân vẫn là thương nó nhất !" Gật gật

cái đầu to lông mềm của nó tiện thế cọ cọ thêm vài cái vào lòng bàn tay Lam Chi.

- "Đi Thôi!" Lam Chi mỉm cười nói.

Bước chân nhanh nhẹn, ước chừng thời gian nửa nén hương Lam Chi đã đến cửa thôn. Mà cả nàng và thân thú kỳ lân

cũng không hề phát hiện ra phía sau nàng, luôn có một thân ảnh đi theo ở phía trên những khóm trúc. Nhìn thấy nàng

đi đến cửa thôn, thân ảnh ấy liền tức khắc dừng lại ở một khóm trúc không xa âm thầm quan sát nàng.

Trong thôn, một thân hình nam nhân ẩn hiện chạy về phía Lam Chi. Thân hình đó vốn là chạy càng ngày càng chậm

, chính là ngay khi thân ảnh đó bắt đầu dừng lại thì bỗng nhìn đến đầu thôn một bóng hình đen đứng bên cạnh một con

kỳ lân đỏ rực. Hắn liền ôm hi vọng bán mạng mà chạy, vừa chạy vừa thất thanh cố gắng kêu:

- "CỨU MẠNG VỚ! CỨU MẠNG VỚ CỨU MẠNG ... CỨU TÔI ... CỨU TÔI!"

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3447699#p3447699>

Bạn đang đọc truyện *Tự Nhiên! Nàng Chạy Không Thoát Đâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.